Raadsvoorstel Besluitvormend

Vaststellen Verordening jeugdhulp Teylingen 2027
Intrekken Verordening Jeugdhulp Teylingen 2026

aan:	de raad van de gemeente Teylingen
zaaknummer:	Z-26-493266
Datum collegevergadering:	22 september 2026
datum raadsvergadering:	12 november 2026
agendapunt:	Verordening Jeugdhulp 2027
portefeuillehouder:	Mevr. E. Koek
behandelend ambtenaar:	Anneke Abma
emailadres:	a.abma@hltsamen.nl
programma:	Samenleven

Wij stellen voor:

1. de Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027 per 1 januari 2027 vast te stellen;
2. de Verordening Jeugdhulp Teylingen 2026 per 1 januari 2027 in te trekken.

Inleiding
Begin 2026 heeft de gemeenteraad de huidige Verordening Jeugdhulp vastgesteld. Daarbij is afgesproken om ten minste eens per twee jaar te beoordelen of actualisatie of aanscherping van de verordening nodig is. Hoewel deze termijn nog niet is verstreken, is een herziening op dit moment wenselijk vanwege maatschappelijke en beleidsmatige ontwikkelingen.

De gemeenten in Holland Rijnland hebben afspraken gemaakt over de toekomst van de jeugdhulp. Deze afspraken vragen om een lokale vertaling. Met de Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027 sluit Teylingen aan op de Jeugdwet, regionale afspraken en de uitvoeringspraktijk. De nieuwe regels verduidelijken wanneer de gemeente jeugdhulp inzet, welke eigen verantwoordelijkheid jeugdigen, ouders en hun netwerk hebben en hoe wordt omgegaan met voorliggende voorzieningen en persoonsgebonden budgetten. Tegelijkertijd borgt de verordening passende ondersteuning, een zorgvuldige beoordeling van hulpvragen en rechtsbescherming voor jeugdigen en ouders.
Met dit voorstel wordt de gemeenteraad gevraagd de Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027 vast te stellen en de huidige verordening in te trekken. Hiermee beschikt Teylingen vanaf 1 januari 2027 over een actueel en uitvoerbaar kader voor de toegang tot en inzet van jeugdhulp.

Eerder heeft Teylingen al in 2026 diverse lokale beleidskeuzes verwerkt in de verordening. De regionale aanbevelingen sluiten in belangrijke mate aan bij deze eerder door Teylingen ingezette richting. De aanvullende wijzigingen in de verordening 2027 zien met name op een verdere verduidelijking van de uitgangspunten rondom eigen kracht en gebruikelijke hulp, een aanscherping van de toegangs- en afwegingscriteria voor

specialistische jeugdhulp en een actualisatie van de regels rondom persoonsgebonden budgetten en kwaliteitseisen voor aanbieders.

Bestaand kader en context
De Verordening ondersteunt de hoofdlijnen van de Hervormingsagenda Jeugd, het Toekomstscenario Kind en Gezinsbescherming en de regionale Taskforce Jeugdhulp (Afbakening Reikwijdte Jeugdhulpplicht). Om deze landelijke en regionale afspraken te realiseren is een herziening en aanscherping van de huidige regelgeving noodzakelijk.

Beoogd effect
Met deze herziening van de verordening wordt invulling gegeven aan de verantwoordelijk heid van de
gemeente om passende, doelmatige en toekomstbestendige jeugdhulp te organiseren, in lijn met de Jeugdwet en de lokale beleidsdoelstellingen.
De gemeente wil jeugdigen die dat nodig hebben tijdig passende jeugdhulp bieden.
Om te kunnen zorgen dat de kinderen die dit het meest nodig hebben, deze jeugdhulp ont vangen moeten we moeilijke keuzes maken over wie welke hulp ontvangt. Daarom vertaalt zij regionale afspraken en landelijke ontwikkelingen over de afbakening van de jeugdhulpplicht naar duidelijke lokale regels.

Argumenten
1. Vaststellen Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027

1.1 De gemeenteraad stelt de verordening vast
Art. 2.9 van de Jeugdwet verplicht gemeenten tot het vaststellen van een verordening waarin de toegang, toewijzing en voorwaarden voor jeugdhulp worden geregeld. De verordening vormt daarmee een kaderstellend instrument dat de gemeenteraad in staat stelt richting te geven aan lokaal jeugdbeleid en uitvoering.

1.2 Regionale en landelijke afspraken worden lokaal uitgewerkt
Regionale afspraken en landelijke ontwikkelingen vragen om een actualisering van de lokale Verordening jeugdhulp.

1.3 De verordening biedt duidelijkheid over verantwoordelijkheden
Hiermee wordt duidelijker wanneer jeugdhulp wordt ingezet en welke ondersteuning van ouders, het netwerk, onderwijs, andere voorzieningen en de gemeente mag worden verwacht.

1.4 De verordening ondersteunt een rechtmatige en doelmatige uitvoering
De nieuwe kaders helpen om jeugdhulp passend, rechtmatig en doelmatig in te zetten.

Kanttekeningen
1. Vaststellen Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027

1.1 Effecten zijn afhankelijk van de uitvoering
De beoogde effecten worden pas zichtbaar wanneer de nieuwe regels consequent worden toegepast. Daarom worden de wijzigingen ten opzichte van de Verordening Jeugdhulp 2026 samen met het sociaal team in de uitvoering doorgevoerd.

1.2 De nieuwe afweging vraagt om duidelijke communicatie
De verordening wordt vastgesteld, maar niet iedere hulpvraag leidt voortaan tot specialistische jeugdhulp. Daarom informeert Voor ieder 1 inwoners met een (nieuwe) hulpvraag duidelijk over de nieuwe afwegingen en verantwoordelijkheden.

1.3 Het succes hangt mede af van voorliggende voorzieningen

De verordening wordt vastgesteld, maar een groter beroep op ouders, het sociale netwerk en voorliggende voorzieningen vraagt ook inzet van scholen, huisartsen en maatschappelijke organisatie.

Financiële consequenties

Het vaststellen van de Verordening en de Nadere regels brengt op zichzelf geen extra kosten met zich mee. Met deze verordening wordt geregeld dat we gaan werken met het afgeven van beschikkingen. Dit betreft een wettelijke taak op grond van de Jeugdwet. In regionaal verband zijn hierover afspraken gemaakt binnen de taskforce. Vooruitlopend op deze ontwikkeling is budget gereserveerd voor de uitvoering van deze nieuwe taken.
De werkzaamheden die samenhangen met het afgeven van beschikkingen en het voeren van casusregie vragen om extra formatie. De exacte omvang hiervan is op dit moment nog niet bekend, omdat regionaal nog wordt gewerkt aan de verdere uitwerking van de taken in een implementatieplan.
Voor Teylingen is vanaf 2027 een structureel budget van € 287.000 opgenomen in de beg roting voor lokale investeringen die voortkomen uit de Taskforce, zoals werken met besch ikkingen en casusregie. Zodra de definitieve invulling van de taken en de daarmee samenhangende kosten bekend zijn, wordt een nadere financiële uitwerking aan de raad voorgelegd. Eventuele aanvullende budgettaire gevolgen worden daarbij ter besluitvorming aangeboden.

Juridisch kader

Gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.11 en 8.1.1, lid 3, van de Jeugdwet.

Aanpak, uitvoering en participatie

In voorbereiding op het aanpassen van de Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027 en de Nadere regels Jeugdhulp Teylingen 2027 zijn verschillende partijen betrokken. De gemeente heeft gesprekken gevoerd met het Sociaal Team (Voor Ieder 1) en informatie opgehaald bij huisartsen. De Adviesraad Sociaal Domein is gevraagd aandachtspunten en aanbevelingen mee te geven. Deze input is betrokken bij de uitwerking van de Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027. Daarnaast is de lokale uitwerking gespiegeld aan de verordeningen van samenwerkende gemeenten, waaronder Noordwijk.
Voor de ontwikkeling van de nieuwe regelgeving is gebruikgemaakt van regionale en landelijke kaders, waaronder de Herijking regiovisie Holland Rijnland en de Afbakening Reikwijdte Jeugdhulpplicht Holland Rijnland en het Afwegingskader Gebruikelijke Hulp Jeugdwet.

Duurzaamheid

Dit voorstel draagt bij aan het welzijn van inwoners en een duurzame inzet van het beschikbare jeugdhulp budget.

Hillegom-Lisse-Teylingen (HLT)

Dit voorstel ligt voor bij de gemeente Teylingen. Gelijkluidende voorstellen liggen op 26 november voor in de raad van gemeente Lisse en op 10 december in de raad van gemeente Hillegom.

Urgentie

Het is van belang dat er een besluit genomen wordt, zodat de Verordening Jeugdhulp 2027 in werking kan treden per 1-1-2027. Op deze wijze houden we ons aan de gemaakte afspraken in de regio Holland Rijnland.

Evaluatie
Beleidsmedewerkers hebben met regelmaat contact met de uitvoering en de inkoop om het beleid in de praktijk te monitoren. De eventuele verandering in het gebruik van jeugdhulp wordt gemonitord door middel van de kwartaalrapportages van Voor ieder 1 en het data Dashboard en rapportages vanuit de Service Organisatie Zorg (SOZ).

Bijlagen en achtergrondinformatie
1. Was-wordt lijst 2027
2. Afbakening Reikwijdte Jeugdhulpplicht – Wijzigingspakket

Namens het college van Teylingen,

Dhr. Jeroen F.A. Tomassen Secretaris	Dhr. F. Rijkaart Burgemeester

Raadsbesluit

De raad van de gemeente Teylingen,

gelezen het voorstel van het college van 22 september 2026 met als onderwerp
Vaststellen Verordening jeugdhulp Teylingen 2027
Intrekken Verordening Jeugdhulp Teylingen 2026

gelet op de behandeling in de raadscommissie- en raadsvergadering,

gelet op artikelen 2.9, 2.10, 2.11 en 8.1.1, lid 3, van de Jeugdwet,

Besluit:

1. de Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027 per 1 januari 2027 vast te stellen;
2. de Verordening Jeugdhulp Teylingen 2026 per 1 januari 2027 in te trekken.

Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepaling

1. In deze verordening wordt verstaan onder:

a. *Algemene voorziening*: Een vrij toegankelijke voorziening. Het is een voorziening op basis van de Jeugdwet, die voor elke jeugdige beschikbaar is. Er is geen of een beperkte toegangsbeoordeling;

b. *College*: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Teylingen;

c. Dienstomschrijving**:** de beschrijving van een inspanningsgerichte jeugdhulpdienst, opgenomen in het document *Dienstomschrijvingen Jeugdhulp Holland Rijnland*, dan wel de daarvoor in de plaats tredende versie, zoals deze van tijd tot tijd door Holland Rijnland wordt vastgesteld.

d. *Gebruikelijke hulp*: gebruikelijke hulp is de normale, dagelijkse zorg die partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten geacht worden elkaar onderling te bieden;

e. *Individuele voorziening*: een specialistische jeugdhulpvoorziening die door het college wordt toegekend en verstrekt aan de in de gemeente Teylingenwoonachtige jeugdige en/of ouder na een toegangsbeoordeling. Een individuele voorziening kan in natura of als persoonsgebonden budget (PGB) worden verstrekt;

f. *Integraal arrangeren*: de methodiek waarbij professionals vanuit het onderwijs en het Sociaal team gezamenlijk bedenken, maken en uitvoeren van één maatwerkoplossing voor een jeugdige;

g. *Jeugdhulpaanbieder*: persoon of organisatie die beroepsmatig jeugdhulp verleent en daartoe met de gemeente een financiële relatie heeft, in de zin van een contract, subsidie of via een PGB van een cliënt.

h. *Jeugdhulplocatie*: een locatie waar jeugdhulp geboden wordt zoals dagbesteding, dagbehandeling of een instelling voor jeugd-ggz;
i. *Jeugdhulpvervoer*: een vervoersvoorziening om vervoer van en naar een jeugdhulplocatie mogelijk te maken;
j. *Jeugdhulp op school*: Jeugdhulp op school betreft een aanbod van jeugdhulp aan leerlingen door een gecontracteerde jeugdhulpaanbieder die aan de gestelde eisen voldoet en die in principe alle jeugdhulpvragen voor individuele begeleiding binnen de school opvangt;
k. *Mantelzorg*: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep en zonder kosten wordt verleend;
l. *Ondersteuningsplan*: ook wel genoemd gezinsplan of familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
m. *Ondersteuningsvraag*: behoefte van een jeugdige of een ouder aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperkingen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de Jeugdwet;

n. *Ouders*: opvoeder(s) of verzorger(s) van de jeugdige;
o. *Persoonsgebonden Budget (PGB)*: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de Jeugdwet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die in de vorm van een voorziening is toegekend van derden te betrekken;

p. *PGB-budgetplan*: het PGB-budgetplan is een verplicht onderdeel van het gezinsplan bij de aanvraag van een persoonsgebonden budget. Hierin beschrijft de zorgvrager de persoonlijke, specifieke, persoonsgebonden jeugdhulp die beoogd wordt. De kosten van deze jeugdhulp moeten inzichtelijk zijn in het PGB-budgetplan;
q. *PGB-vaardigheid*: de vaardigheid van de aanvrager om te voldoen aan de verantwoordelijkheden en verplichtingen die horen bij het beheren van een PGB;
r. *Professionele ondersteuning*: ondersteuning geleverd door een MBO/HBO of WO-opgeleid persoon met algemene deskundigheid en brede kennis van jeugdhulp en die beschikt over een geldige registratie in het Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ) dan wel een geldige registratie in het BIG-register als bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, passend bij de aard en zwaarte van de verleende hulp. De jeugdhulpaanbieder waarvoor de persoon werkzaam is of Zelfstandige Zonder Personeel (ZZP'er) staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Er wordt gebruik gemaakt van de norm 'verantwoorde werktoedeling' voor het selecteren van de juiste professional;
s. *School*: een instelling met een BRIN-nummer waar basis-, speciaal-, speciaal basis-, voortgezet-, of speciaal voortgezet onderwijs wordt verzorgd;
t. *Sociaal team*: multidisciplinair team bestaande uit sociaal professionals die zorg en ondersteuning bieden aan alle inwoners van Teylingen en die de toeleiding verzorgen naar algemene en individuele voorzieningen;
u. *Sociaal netwerk*: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt;
v. *Voorliggende voorziening*: een voorziening buiten het kader van de Jeugdwet op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen, waarop de jeugdige of zijn ouder(s) een beroep kan of kunnen doen;

w. *Wet langdurige zorg (Wlz):* de Wet langdurige zorg is er voor jeugdigen en volwassenen die blijvend behoefte hebben aan permanent toezicht of 24 uur per

dag zorg in de nabijheid als gevolg van een somatische aandoening of beperking, een psychische stoornis of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke handicap;

x. *Zorgverzekeringswet (Zvw):* In de Zvw is bepaald dat jeugdigen aanspraak hebben op "verpleging en verzorging zoals verpleegkundigen die plegen te bieden wanneer zij behoefte hebben aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop". Deze zorg maakt onderdeel uit van het basispakket van verzekerden;
y. *Zorg in natura*: zorg die door het college rechtstreeks is ingekocht bij de jeugdhulpaanbieder;
z. *Zorgovereenkomst*: een zorgovereenkomst is een contract tussen de zorgverlener en de budgethouder bij een persoonsgebonden budget. De budgethouder moet met elke zorgverlener een zorgovereenkomst afsluiten. In de zorgovereenkomst staan de afspraken over de zorg, de werktijden en de vergoeding.

Hoofdstuk 2. Gebruikelijke hulp, algemene- en voorliggende voorzieningen

Artikel 2.1 Beoordeling (boven) gebruikelijke hulp en eigen kracht

1. Jeugdigen en/of ouder(s) komen in aanmerking voor een individuele voorziening als zij zelf geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag binnen hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen (eigen kracht).
Hieronder wordt in ieder geval verstaan:

a. gebruikelijke hulp van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders
b. boven gebruikelijke hulp van ouders, voor zover:
    i. zij beschikbaar en in staat zijn de noodzakelijke hulp te bieden;
    ii. dit niet leidt tot (dreigende) overbelasting;
    iii. het bieden van deze hulp niet leidt tot financiële problemen binnen het gezin;
c. de ondersteuning vanuit het sociale netwerk, gebaseerd op vrijwilligheid;
d. het aanspreken van een aanvullende zorgverzekering die is afgesloten.

2. Bij de beoordeling van de ondersteuningsvraag, wordt er in eerste instantie gekeken naar of de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en/of de ouders, eventueel met steun van het sociaal netwerk, toereikend zijn om zelf de gevraagde jeugdhulp te bieden. Bij de beoordeling van de ondersteuningsvraag worden de volgende punten afgewogen:

a. de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige;
b. de duur daarvan;
c. de mogelijkheden van de jeugdige of zijn ouders;
d. de draagkracht en de belastbaarheid van de ouders;
e. de samenstelling van het gezin en de woonsituatie;
f. de mogelijkheden en de bereidheid van het sociale netwerk om de jeugdige of zijn ouders te ondersteunen;
g. bij gescheiden ouders, zijn beide ouders verantwoordelijk voor het bieden van ondersteuning.

Deze elementen vormen samen de eigen kracht van het gezin.
3. Om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke hulp beoordeelt het college of de benodigde hulp uitgaat boven de hulp die een jeugdige van dezelfde leeftijd zonder ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek nodig heeft. Het college houdt hierbij rekening met de volgende factoren:

a. de leeftijd van de jeugdige
b. de mate van hulp bij activiteiten en handelingen, de mate van toezicht en de mate van begeleiding/stimulans die een jeugdige van die leeftijd nodig heeft
c. de aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige

d. de mate van planbaarheid van de hulp
e. de behoeften en mogelijkheden van de jeugdige

4. Om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke hulp beoordeelt het college of de hulpvraag behoort tot de opvoedingsopgaven en/of normale uitdagingen zoals omschreven door het Nederlands Jeugdinstituut. Indien dit het geval is worden voldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen in beginsel geacht aanwezig te zijn, tenzij uit het onderzoek blijkt dat gelet op de individuele omstandigheden ondersteuning noodzakelijk is.
5. Als er sprake is van gebruikelijke hulp verstrekt het college geen individuele voorziening tot jeugdhulp. Hierop kan (tijdelijk) een uitzondering worden gemaakt als de ouders door (dreigende) overbelasting de gebruikelijke hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp voor de jeugdige.
6. Gaat het om hulp die de gebruikelijke hulp overstijgt, zijn de ouders in eerste instantie nog steeds verantwoordelijk voor het bieden van deze bovengebruikelijke hulp. Het college beoordeelt dan of van ouders verwacht mag worden dat ze deze hulp bieden, zoals in lid 1 staat weergegeven. Het college maakt hierbij onderscheid tussen kortdurende en langdurende situaties:

a. Kortdurend: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids-)probleem en de daarmee samenhangende zelfredzaamheid van de jeugdige. Het gaat hierbij over een aaneengesloten éénmalige periode van maximaal drie maanden in één kalenderjaar.
b. Langdurend: het gaat om chronische situaties waarbij naar verwachting de jeugdhulp langer dan drie maanden nodig is of voor meerdere periodes van drie maanden in één kalenderjaar.

7. Het college verwacht van ouders dat zij in kortdurende situaties de bovengebruikelijke hulp bieden, tenzij dit gelet op de aard van de hulp niet kan worden verwacht of de ouders door (dreigende) overbelasting de hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de jeugdige.
8. Bij de beoordeling in langdurige situaties houdt het college rekening met de volgende factoren:

a. de hulpvraag en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige;
b. de mate van planbaarheid van de hulp;
c. het lichamelijk en geestelijk welzijn van de ouders;
d. de manier van omgaan van ouders met de problemen van de jeugdige;
e. de gevolgen van de situatie voor het welzijn en de ontwikkeling van eventuele broers en zussen;
f. vaardigheden van de ouders om zelf hulp te bieden (bijvoorbeeld een verpleegachtergrond);
g. of er sprake is van problematiek bij de ouders, zoals relationele problemen of schulden;
h. welke verplichtingen de ouders hebben, bijvoorbeeld voor werk en sociale verplichtingen;
i. het belang van ouders om een inkomen uit arbeid te krijgen en het eventueel ontstaan van financiële problemen;
j. de woonsituatie;
k. de samenstelling van het gezin en de relatie tussen de gezinsleden (bijvoorbeeld of er sprake is van een wettelijke stiefouder of niet);
l. is er een sociaal netwerk en zo ja, wat zijn de mogelijkheden en de bereidheid van het sociaal netwerk om de jeugdige of zijn ouders te ondersteunen;
m. overige individuele omstandigheden die door jeugdige en ouders wordt ingebracht;

9. Als bovengenoemde factoren niet leiden tot problemen bij het kunnen verlenen van de hulp door de ouders, bij de beschikbaarheid van de ouders voor het verlenen van de hulp, bij de belasting van de ouders en bij de financiële situatie van de ouders wordt van hen verwacht dat zij de bovengebruikelijke hulp (eventueel deels) verlenen. Het college verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp.
10. Bij (dreigende) overbelasting geldt nog het volgende:
    a. Er moet een verband zijn tussen de overbelasting en de hulp aan de jeugdige;
    b. Als de overbelasting ziet op spanningen door het werk (bijvoorbeeld door te veel uren werken of stress) of door andere factoren buiten de hulp van de jeugdige om, moet de ouder eerst een oplossing zoeken in de oorzaak van die spanningen;
    c. Bij een aanvraag voor een individuele voorziening tot jeugdhulp bekijkt het college wat wordt gedaan om die spanningen te verminderen;
    d. Als de (dreigende) overbelasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of andere sociale/maatschappelijke activiteiten wordt dit eerst van de ouder verwacht;
    e. Het verlenen van hulp aan je kind gaat voor op sociale/maatschappelijke activiteiten;
    f. Een PGB voor het verlenen van hulp aan een jeugdige door een ouder wordt beëindigd als er sprake is van overbelasting. Wanneer sprake is van (dreigende) overbelasting van ouders of het sociaal netwerk, is het uitgangspunt dat ondersteuning (gedeeltelijk) door een andere zorgverlener wordt geboden.

11. Als ouders een beroep kunnen doen op het sociale netwerk voor het bieden van ondersteuning bij de benodigde hulp aan de jeugdige wordt van hen verwacht dat ze hier gebruik van maken. De ondersteuning die het sociale netwerk biedt, valt onder de eigen kracht. Het college verstrekt hiervoor geen individuele voorziening tot jeugdhulp.
12. Als de jeugdige en/of de ouders een aanvullende zorgverzekering hebben die de benodigde hulp (deels) vergoedt, wordt van ouders verwacht dat zij deze aanspreken. Het college verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp of alleen een aanvullende voorziening voor het gedeelte dat niet wordt vergoed.

Artikel 2.2 Algemene voorzieningen

1. De volgende algemene voorzieningen zijn beschikbaar:
    a. Jeugdgezondheidszorg;
    b. Informatie, training en advies op het gebied van opvoeden en opgroeien;
    c. Kortdurende pedagogische ondersteuning;
    d. Aanbod van jeugdhulp geboden door het Sociaal wijkteam;
    e. Oudercontact- en ontmoetingsmomenten;
    f. Jeugd- en Jongerenwerk;
    g. Jeugdhulp op school in het gespecialiseerd onderwijs
    h. Reguliere sport- en vrijetijdsvoorzieningen;
    i. Jeugd- en gezinsondersteuning vanuit het Sociaal team;
    j. Weerbaarheidstraining en faalangsttraining;
    k. Bondgenoten/lotgenoten contact;
    l. Kinderopvang en/of Buiten Schoolse Opvang;
    m. Mantelzorgondersteuning;
    n. Respijtzorg;
    o. Ondersteuning bij scheiding;
    p. Eerstelijnszorg, zoals huisartsenzorg;
    q. Praktijkondersteuner Huisartsen Jeugd (POH Jeugd).
2. Het college kan in nadere regels vaststellen welke algemene voorzieningen concreet op basis van lid 1 beschikbaar zijn en toelichten wat deze inhouden.

Artikel 2.3 Voorliggende voorzieningen

1. Het college verstrekt geen voorziening voor jeugdhulp als er:
    a. Met betrekking tot de problematiek een recht bestaat op zorg op grond van de Wet langdurige zorg, de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen, de Zorgverzekeringswet of op grond van een andere wettelijke bepaling, met uitzondering van een maatwerkvoorziening inhoudende begeleiding als bedoeld in artikel 1.1.1, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015; of
    b. Gegronde redenen zijn voor het college om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg en de jeugdige of zijn wettelijke vertegenwoordiger weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit daarover;
    c. Een algemene voorziening of andere vrij toegankelijke voorziening beschikbaar is die naar het oordeel van het college passend en toereikend is om de hulpvraag te beantwoorden;
2. Als er meerdere oorzaken ten grondslag liggen aan de betreffende problematiek en daardoor zowel een vorm van zorg, op grond van een recht op zorg als bedoeld bij of krachtens de Wet langdurige zorg of een zorgverzekering als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, als een soortgelijke voorziening op grond van de Jeugdwet kan worden verkregen, is het college gehouden deze voorziening op grond van de Jeugdwet te treffen.
3. De jeugdige of zijn ouder(s) worden verwezen naar de instantie waar een aanvraag voor een voorziening op basis van de voornoemde wetten kan worden behandeld.

Artikel 2.4 Afstemming met voorliggende voorzieningen en andere vormen van hulp en ondersteuning.

1. Het college stemt de jeugdhulp waaraan een jeugdige of een ouder behoefte heeft, ten minste af op het aanbod van activiteiten, diensten of middelen op grond van:
    a. de Leerplichtwet;
    b. de Participatiewet;
    c. de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening;
    d. de Wet Inburgering 2021;
    e. de Wet kinderopvang;
    f. de Wet langdurige zorg;
    g. de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
    h. de Wet passend onderwijs;
    i. de Wet publieke gezondheid;
    j. de Wet tijdelijk huisverbod;
    k. de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg; en
    l. de Zorgverzekeringswet,

    zodat deze zoveel mogelijk op elkaar aansluiten en ondersteunt de jeugdige en zijn ouder(s) actief bij het verkrijgen van toegang tot de andere voorziening(en) of bij behoud van de continuïteit van de zorg op grond van de benodigde zorg.
2. De afgestemde jeugdhulp wordt zodanig ingezet dat dit leidt tot:
    a. het opheffen van een situatie die voor een jeugdige of een ouder of diens omgeving levensbedreigend is, of met grote waarschijnlijkheid leidt tot ernstige gezondheidsschade;
    b. stabilisatie van een crisissituatie, anders dan bedoeld onder a;
    c. een voldoende mate van duurzame zelfredzaamheid van een jeugdige of een ouder, voor zover dat binnen het vermogen ligt.

3. Als er voor de betreffende problematiek zowel zorg uit de Wet passend onderwijs als de Jeugdwet kan worden verkregen, dan past het college de methode 'integraal arrangeren' toe.
4. Het college weegt bij de afstemming van de jeugdhulp de volgende aspecten mee:

    a. de behoefte aan hulp en ondersteuning van een jeugdige of een ouder;
    b. de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van een jeugdige of een ouder zoals bedoeld in artikel 2.1 en de mogelijkheden van het sociale netwerk;
    c. welke volgorde van inzet van hulp en ondersteuning naar verwachting het meeste effect sorteert en in hoeverre hulp en ondersteuning gelijktijdig kan of moet worden ingezet;
    d. welke hulp en ondersteuning leidt tot de minste maatschappelijke kosten op lange termijn.
    e. de in te zetten hulp en ondersteuning, gelet op reeds ingezette zorg en ondersteuning, passend, proportioneel en doelmatig is.
5. Als een jeugdige of een ouder of wettelijk vertegenwoordiger weigert mee te werken aan ondersteuning als bedoeld in het eerste lid, kan het college het onderzoek beëindigen en een individuele voorziening weigeren.

Hoofdstuk 3. Sociaal team en toegang tot individuele voorzieningen

Artikel 3.1 Toegang tot hulp

1. Iedere jeugdige en/of ouder(s) woonachtig in de gemeente Teylingen met een ondersteuningsvraag kan zich wenden tot:
    a. Het Sociaal team;
    b. Een bevoegde professional zoals een huisarts, medisch specialist of jeugdarts.
2. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen en/of ouder(s) een beroep kunnen doen op kosteloze, onafhankelijke cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is en wijst de jeugdige en/ of ouders op de mogelijkheid gebruik te maken van kosteloze, onafhankelijke cliëntondersteuning.
3. Bij de inzet en uitvoering van jeugdhulp hanteert het college de door Holland Rijnland vastgestelde dienstomschrijvingen.

Artikel 3.2 Toegang tot hulp via het medisch domein

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts.
2. De huisarts, medisch specialist of jeugdarts verwijst in beginsel naar jeugdhulpaanbieders waarmee de gemeente een contract- of subsidierelatie heeft.
3. Indien een huisarts, medisch specialist of jeugdarts verwijst naar een aanbieder waarmee de gemeente geen contract- of subsidierelatie heeft, vragen de jeugdige en/of zijn ouders het college om een besluit over de vergoeding van de jeugdhulp.
4. Een verwijzing door een huisarts, medisch specialist of jeugdarts strekt zich niet uit tot de verstrekking van een persoonsgebonden budget. Het college beslist over de verstrekking van een persoonsgebonden budget.

5. Jeugdhulp die na een verwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt verleend door een aanbieder die geen contract- of subsidierelatie met de gemeente heeft, komt – behoudens verstrekking van een persoonsgebonden budget – niet voor vergoeding door de gemeente in aanmerking, indien het college soortgelijke

jeugdhulp kan laten leveren door een gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieder.
6. Indien er geen passend gecontracteerd aanbod beschikbaar is, volgt het college de verwijzing naar een niet gecontracteerde aanbieder.
7. Als de jeugdhulpaanbieder na een verwijzing beoordeelt welke specifieke vorm van jeugdhulp nodig is en/of wat de omvang en de duur van de jeugdhulp is, houdt hij zich daarbij aan de regels in deze verordening en de afspraken die hij met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de dienstomschrijving
8. De huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan, met toestemming van de jeugdige en/of diens ouders de hulpvraag voor consultatie voorleggen aan het Sociaal team.

Artikel 3.3 Toegang tot hulp via het Sociaal team

1. Het college draagt zorg voor een Sociaal team.
2. Het Sociaal team biedt integrale ondersteuning en hulp aan jeugdigen en volwassenen door, zo nodig, professionals uit verschillende leefdomeinen in een gezamenlijke aanpak bij elkaar te brengen die werken volgens het principe één huishouden, één plan.
3. Voor jeugdhulpvragen biedt het Sociaal team consultatie, advies, basis jeugdhulpverlening en zorgcoördinatie bij inzet van specialistische jeugdhulp. Daarnaast is er preventief (groepsgericht) trainingsaanbod.
4. De daartoe door het college gemandateerde jeugdhulpverlener van het Sociaal team biedt toegang tot individuele voorzieningen.

Artikel 3.4 Voorleggen en behandeling ondersteuningsvraag door Sociaal team

1. Als een ondersteuningsvraag is gesteld aan het Sociaal team, vindt in navolging daarvan een gesprek plaats tussen de jeugdige en/of de ouders en het Sociaal team.
2. Het Sociaal team informeert de jeugdige en/of de ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgprocedure.
3. De jeugdige en/of de ouders verstrekken desgevraagd aan het Sociaal team voor of tijdens het gesprek alle gegevens, die naar het oordeel van het Sociaal team voor het onderzoek nodig zijn.
4. Het Sociaal team verzamelt in overleg met de jeugdige en/of de ouders de noodzakelijke en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie.
5. Het Sociaal team stelt in een of meerdere gesprek(ken) samen met de jeugdige en/of zijn ouders vast:
    a. Wat de ondersteuningsvraag is met daarbij specifiek aandacht voor de gezinssituatie op de verschillende leefgebieden, dit vormt de basis van de integrale werkwijze;
    b. Wat de opgroei- en opvoedingsproblemen stoornissen en psychische problematiek zijn met daarbij specifiek aandacht voor de beoogde resultaten van de ondersteuning;
    c. Of ondersteuning nodig is rekening houdend met leeftijd en ontwikkelingsniveau, met daarbij specifiek aandacht voor de aard en omvang van de ondersteuning.
    d. Of de zorg in natura of via een PGB verstrekt wordt.
    e. Op welke wijze de ondersteuning wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, wonen of werk en inkomen;
    f. Wanneer meerdere organisaties of hulpverleners betrokken zijn bij een jeugdige en/of gezin, wordt afgesproken wie er regie voert en wie het vaste aanspreekpunt is voor het gezin;
    g. Wanneer en hoe wordt geëvalueerd of aan de ondersteuningsvraag is voldaan of de ingezette jeugdhulp gewijzigd dient te worden.

6. Het Sociaal team en de jeugdige en/of de ouders leggen de zaken genoemd in het vijfde lid en artikel 3.5 vast in een ondersteuningsplan dat door het Sociaal team met de jeugdige en/of de ouders wordt besproken. Er wordt op dat moment afgesproken en vastgelegd hoe het plan tot uitvoering komt.
7. Het ondersteuningsplan genoemd in lid 6 dient ondertekend te worden door het Sociaal team en de jeugdige en/of de ouders voordat sprake is van een aanvraag zoals genoemd in artikel 3.6.

Artikel 3.5 Toegangsbeoordeling individuele voorziening

1. Bij de beoordeling van de ondersteuningsvraag, wordt er in eerste instantie gekeken naar of de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en/of de ouders, eventueel met steun van het sociaal netwerk, toereikend zijn om zelf de gevraagde jeugdhulp te bieden. Bij de beoordeling van de ondersteuningsvraag worden de punten afgewogen zoals beschreven onder artikel 2.1.

2. Er kan geen gebruik worden gemaakt van een individuele voorziening indien:

    a. gebruik gemaakt kan worden van een algemene of voorliggende voorziening (zoals beschreven in artikel 2.2 en 2.3;

    b. behandeling van uiteenlopende problematiek van ouders en/of het gezinssysteem prioriteit behoeft alvorens (individuele) jeugdhulp zinvol is. Te denken valt aan maatschappelijke, psychische, relationele of financiële problematiek. Op dat moment zijn de zorgverzekeringswet en/of schuldhulpverlening en/of de Wmo voorliggend;

    c. er sprake is van een maatwerkvoorziening voor opvang vanuit de Wmo of indien jeugdige met ouder(s) meekomen als een ouder de thuissituatie moet verlaten, vanwege bijvoorbeeld huiselijk geweld, mishandeling of huisuitzetting;

    d. een oplossing gevonden kan worden in het benutten van mogelijkheden in het kader van Arbeidsrecht of andere regelingen, zoals bijzonder of buitengewoon verlof;

    e. er twijfels zijn over de effectiviteit van de voorziening of de jeugdhulp niet voldoende bijdraagt aan het bevorderen van de ontwikkeling, de veiligheid of de zelfredzaamheid van het individu;

    f. de jeugdhulp niet bijdraagt aan acceptatie en omgang met de ontstane situatie en/of normalisering daarvan;

    g. er geen rekening wordt gehouden met het (toekomst)perspectief van de jeugdige.

3. Een individuele voorziening wordt alleen toegekend als de verwijzer naar aanleiding van de beoordelingscriteria omschreven in lid 1 en 2 tot de conclusie komt dat een individuele voorziening noodzakelijk, rechtmatig en effectief is.

4. In de afweging wordt meegenomen welke volgorde van inzet van hulp en ondersteuning naar verwachting het meeste effect sorteert en in hoeverre hulp en ondersteuning gelijktijdig kan of moet worden ingezet.

Artikel 3.6 Toekennen individuele voorziening

1. Het college besluit over toekenning van een individuele voorziening. Als aanvraag wordt aangemerkt het ondertekende ondersteuningsplan dat is opgesteld door het Sociaal team en de jeugdige en/of diens ouders/verzorgers. Zonder ondertekend ondersteuningsplan kan geen individuele voorziening worden toegekend.

2. In afwijking van het eerste lid blijft een ondersteuningsplan achterwege na verwijzing door een bevoegd professional zoals de huisarts, medisch specialist of jeugdarts, als en voor zover de jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
3. Wanneer een familierechter bepaalt dat jeugdhulp noodzakelijk is in een echtscheidingssituatie, beoordeelt het college op basis van de beschikking van de rechtbank welke vorm van zorg noodzakelijk en passend is.
4. Het college legt haar besluit als bedoeld in lid 1 en 2 vast in een beschikking wanneer:
    a. Een PGB verstrekt wordt;
    b. Jeugdige of de ouders verzoeken een beschikking te ontvangen.
5. Een jeugdige die de leeftijd van zestien jaren heeft bereikt ontvangt een ondersteuningsplan of beschikking gericht aan zijn persoon.
6. De verwijzer dient zich bij de toeleiding naar het aanbod Zorg in Natura (gecontracteerd en ongecontracteerd) en PGB te houden aan de kaders voor duur, intensiteit en kwaliteit van jeugdhulp omschreven in de Dienstomschrijvingen Jeugdhulp Holland Rijnland.
7. Het college kan nadere regels vaststellen voor duur, intensiteit en kwaliteit van jeugdhulp.

Hoofdstuk 4. Individuele Voorzieningen en jeugdhulpaanbieders

Artikel 4.1 Individuele Voorzieningen

1. Onder de individuele voorzieningen vallen specialistische jeugdhulpvoorzieningen:
    a. Behandeling met verblijf;
        i. Jeugdhulp Behandeling met verblijf
        ii. Intensieve ambulante behandeling ter vervanging van verblijf
        iii. Jeugdzorgplus
    b. Wonen;
        i. Gezinshuis
        ii. Jeugdhulp met verblijf
        iii. Pleegzorg
    c. Dagbehandeling en dagbesteding;
        i. Dagbehandeling A
        ii. Dagbehandeling B
        iii. Dagbehandeling KDC
        iv. Dagbesteding (inclusief respijtzorg)
        v. Onderwijs-zorg arrangement (OZA)
    d. Ambulante jeugdhulp;
        i. Jeugd ggz diagnostiek
        ii. Jeugd ggz behandeling
        iii. Begeleiding individueel (op school)
        iv. Behandeling individueel (op school)
        v. Begeleiding en behandeling groep
        vi. Diagnostiek Ernstige Dyslexie
        vii. Behandeling Ernstige Dyslexie
        viii. (Hoog) specialistische ggz
    e. Crisis;
        i. Jeugdhulp ambulant crisis
        ii. Jeugd ggz crisisbehandeling
        iii. Crisis verblijf
        iv. Pleegzorg crisis
    f. Veiligheid;
        i. Jeugdbescherming
        ii. Jeugdreclassering

iii. Veiligheid gesloten plaatsing
iv. Veiligheid toegang en eerstelijnsvoorziening

2. De verwijzer adviseert (en besluit) op de duur en intensiteit van de individuele voorziening waarbij uit wordt gegaan van zo licht en zo kort mogelijk. De verwijzer kan aanwezig zijn bij evaluatiegesprekken.
3. Groepsbegeleiding of behandeling is voorliggend aan individuele begeleiding of behandeling.
4. De inzet van dieren bij jeugdhulp wordt niet ingezet als een zelfstandige voorziening en wordt uitsluitend ingezet als onderdeel van een bredere hulpverleningsaanpak, vastgelegd in een behandel- of ondersteuningsplan.
5. Individuele begeleiding bij sport wordt niet vergoed door de gemeente.

Artikel 4.2 Voorwaarden aan de jeugdhulpaanbieder

1. Er wordt geen individuele voorziening ingezet bij jeugdhulp aanbieders waarbij:
    a. de jeugdhulp hoofdzakelijk buiten Nederland wordt verleend, tenzij het college hiervoor vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend indien is voldaan aan voorwaarden inzake:
        i. Aantoonbare noodzaak in het individuele geval;
        ii. Borging van kwaliteit, toezicht en controleerbaarheid;
        iii. Een begrensde duur en afspraken over evaluatie en beëindiging.
    b. misbruik of oneigenlijk gebruik is vastgesteld;
    c. er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan de integriteit van een aanbieder. Hiervan is in ieder geval sprake indien de aanbieder in de vier jaar voorafgaand aan het moment van beoordeling door het college:
        i. onherroepelijk is veroordeeld wegens, of een strafbeschikking is opgelegd voor, strafbare feiten die de veiligheid of kwaliteit van jeugdhulp in gevaar kunnen brengen;
        ii. een bestuurlijke boete opgelegd heeft gekregen of een handhavingsmaatregel opgelegd heeft gekregen (zoals een last onder bestuursdwang of last onder dwangsom), voor zover deze maatregelen verband houden met kwaliteit, veiligheid of rechtmatigheid van (jeugd)zorg;
        iii. de jeugdhulpaanbieder zich niet professioneel gedraagt. Hiervan is onder andere sprake indien de aanbieder zich intimiderend opstelt, geen voorbeeldfunctie toont of er meerdere incidenten hebben plaatsgevonden binnen de uitvoering van zijn/haar functie. Een jeugdhulpaanbieder dient financieel gezond te zijn en er dient aan de financiële verplichtingen voldaan te worden, zodat de continuïteit van de zorg voor de jeugdige voldoende gewaarborgd is. De aanbieder kan worden gevraagd de meest recente jaarrekening te overleggen. In het geval van een organisatie zonder rechtspersoonlijkheid kan om een balans of resultatenrekening gevraagd worden, waaruit in ieder geval de gerealiseerde omzet en kosten gesplitst naar personele kosten en materiële kosten zijn opgenomen.
2. Het college kan besluiten geen individuele voorziening in te zetten bij een jeugdhulpaanbieder ten aanzien van wie een actieve aanwijzing of herstelopdracht van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd van kracht is, voor zover de daarin geconstateerde tekortkomingen gevolgen kunnen hebben voor de veiligheid, kwaliteit of continuïteit van de voor de jeugdige in te zetten jeugdhulp.
3. Er wordt geen PGB verstrekt ten behoeve van inzet aan een jeugdhulpaanbieder van wie van in de vijf jaar voorafgaand aan het moment van beoordeling het contract met de jeugdhulpregio is ontbonden wegens het niet voldoen aan de contractuele voorwaarden voor zover dit relevant is voor kwaliteit, veiligheid of rechtmatigheid.
4. Voordat het college toepassing geeft aan dit artikel, baseert het college zich op verifieerbare feiten en omstandigheden, stelt het de aanbieder in de gelegenheid

te reageren (hoor- en wederhoor) en motiveert het college waarom inzet van jeugdhulp via deze aanbieder niet verantwoord is, gelet op de belangen van de jeugdige en de vereiste proportionaliteit.
5. Een jeugdhulpaanbieder neemt de regels in acht van de Wet normering topinkomens en de regeling bezoldigingsmaxima topfunctionarissen zorg en jeugdhulp.

Artikel 4.3 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, in ieder geval rekening met:
    a. De aard en omvang van de te verrichten taken;
    b. De voor de sector toepasselijke Cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie.

Hoofdstuk 5. Jeugdhulpvervoer

Artikel 5.1 Collectief jeugdhulpvervoer

1. Vervoer van jeugd is in het beginsel een eigen verantwoordelijkheid van ouder(s) en/of verzorger(s) en hun netwerk.
2. Jeugdhulpvervoer kan worden ingezet indien dit naar het oordeel van het Sociaal team en het college noodzakelijk is, wanneer:
    a. er sprake is van medische noodzaak of een gebrek aan zelfredzaamheid en
    b. een jeugdige een verwijzing heeft naar jeugdhulp op basis van de Jeugdwet en
    c. deze hulp of zorg niet gerealiseerd kan worden door het ontbreken van de mogelijkheid om de jeugdige op locatie van de jeugdhulpaanbieder te brengen.
3. Jeugdhulpvervoer wordt alleen gerealiseerd naar de dichtstbijzijnde locatie waar passende jeugdhulp geboden wordt.
4. De voorziening jeugdhulpvervoer kan alleen worden verstrekt in natura (door de jeugdhulpinstelling of de gemeente) onafhankelijk van de financieringsvorm van de jeugdhulp zelf.
5. Vervoer wat moet worden bekostigd vanuit andere wetgeving wordt niet bekostigd vanuit de Jeugdwet:
    a. vervoer door middel van ambulance of ziekenvervoer valt onder de Zvw;
    b. vervoer voor behandeling of dagbesteding verwezen vanuit de Wlz valt onder de Wlz;
    c. vervoer van en naar school valt onder Leerlingenvervoer.
6. Het college kan nadere regels en voorwaarden stellen over de toekenning van jeugdhulpvervoer.

Artikel 5.2 Individueel jeugdhulpvervoer en maatwerk

1. Wanneer jeugdigen aanspraak willen maken op individueel jeugdhulpvervoer en de verwijzer de wens hiertoe onderschrijft moet de noodzaak en urgentie aangetoond worden door een onafhankelijk onderzoek van de GGD.
2. Indien een jeugdige begeleiding nodig heeft tijdens het vervoer naar de jeugdhulplocatie kan er vervoer worden geregeld inclusief begeleiding. In het beginsel zijn ouders verantwoordelijk voor de begeleiding van hun kind. Wanneer

de ouder(s) deze begeleiding niet kunnen realiseren, kan er bij hoge uitzondering gekeken worden naar inzet van ambulante hulpverlening.
3. Het college kan nadere regels en voorwaarden stellen met betrekking tot de inzet en vergoeding van de kosten van individueel jeugdhulpvervoer.

Hoofdstuk 6. Persoonsgebonden budget

Artikel 6.1 Toekennen individuele voorziening via PGB

1. Als een jeugdige of zijn ouder(s) in aanmerking komen voor een individuele voorziening, maar de jeugdhulp zelf wensen in te kopen door middel van een PGB, dienen de jeugdige of zijn ouder(s) dan wel zijn wettelijke vertegenwoordiger daartoe een PGB-plan in. Het PGB-plan dient ter onderbouwing van de aanvraag. Het college beoordeelt de PGB-vaardigheid.
2. In het PGB-plan is opgenomen:
    a. Een gemotiveerde toelichting waaruit blijkt waarom het gecontracteerde aanbod van zorgaanbieders door de gemeente niet passend is;
    b. welke jeugdhulp de jeugdige of zijn ouder(s) willen inkopen met een PGB, inclusief het beoogde resultaat is, de duur en wanneer en hoe wordt geëvalueerd;
    c. gegevens over de uitvoerder van de individuele voorziening in de wijze waarop de jeugdhulp georganiseerd wordt;
    d. op welke wijze de kwaliteit van de in te kopen jeugdhulp is gewaarborgd;
    e. de kosten van de uitvoering, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief;
    f. bij informele hulp: welke jeugdhulp de jeugdige of zijn ouder(s) willen betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk;
    g. een motivering aan de hand van de tien punten benoemd in artikel 6.2(PGB-vaardigheid) waaruit blijkt dat de budgethouder of budgetbeheerder in staat is de aan een PGB verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren.
3. Het college verstrekt uitsluitend een PGB als:
    a. de individuele voorziening in natura, die wordt geleverd door een door het college gecontracteerde aanbieder, gemotiveerd niet passend is;
    b. uit de beoordeling van de PGB-vaardigheid met inachtneming van artikel 6.2 (PGB-vaardigheid) blijkt dat de budgethouder of, indien van toepassing, de budgetbeheerder in staat is uitvoering te geven aan de eisen die het beheer van een PGB met zich meebrengt;
    c. naar het oordeel van het college met inachtneming van artikel 6.4 (Kwaliteitseisen individuele voorziening in de vorm van een PGB) is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder(s) dan wel zijn wettelijke vertegenwoordiger van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is en in voldoende mate zal bijdragen aan het bereiken van het in het PGB-plan opgenomen beoogde resultaat.
4. Het college verstrekt geen PGB als er twijfels zijn over de integriteit van de voorgenomen uitvoerder van jeugdhulp, wat zich in ieder geval voordoet indien de voorgenomen uitvoerder van de jeugdhulp in de vijf jaar voorafgaande aan de aanvraag:
    a. fraude, in de zin van opzettelijke misleiding om financieel voordeel te verkrijgen, heeft gepleegd;
    b. onherroepelijk is veroordeeld wegens het begaan van strafbare feiten of overtredingen of waarvoor een strafbeschikking is opgelegd die de veiligheid en de kwaliteit van de hulp in gevaar brengen;
    c. veroordeeld is wegens het plegen van strafbare feiten tot een gevangenisstraf;
    d. op basis van een Bibob-toets door het college is geweigerd als zorgaanbieder.
5. Het college weigert een PGB als een wettelijke weigeringsgrond als bedoeld in artikel 8.1.1, vierde lid, van de Jeugdwet van toepassing is.

6. Voor informele hulp als bedoeld in artikel 6.3 (onderscheid formele en informele hulp) wordt alleen een PGB verstrekt voor de vormen zoals genoemd in de toelichting bij deze verordening. Dit in verband met de doelmatigheid van de geboden hulp in combinatie met de complexere problematiek in de andere profielen. Tenzij het college anders besluit in belang van het kind.
7. Het college verstrekt alleen een voorziening zoals bedoeld in dit artikel 6.1 als de gemaakte kosten zien op een periode van maximaal (3) maanden vóór de aanvraag.

Artikel 6.2 PGB-vaardigheid

1. Om aan de voorwaarden voor PGB-vaardigheid te voldoen dient de beoogd budgethouder, al dan niet met hulp vanuit het sociaal netwerk of, indien van toepassing, een budgetbeheerder, in ieder geval:
    a. inzicht te hebben van de hulpvraag en doelstellingen;
    b. op de hoogte te zijn van de regels en verplichtingen die horen bij het PGB of deze zelf (online) weten te vinden;
    c. in staat te zijn om een overzichtelijke PGB-administratie bij te houden;
    d. in staat te zijn om (desnoods met ondersteuning) te communiceren en de aan het PGB verbonden verplichtingen te begrijpen en na te komen;
    e. in staat te zijn zelfstandig te handelen en onafhankelijk voor een zorgverlener te kiezen;
    f. in staat te zijn om afspraken te maken en vast te leggen en om dit te verantwoorden aan het college;
    g. in staat te zijn te beoordelen en te beargumenteren of de geleverde zorg passend en kwalitatief goed is;
    h. in staat te zijn de inzet van zorgverleners te coördineren, waardoor de zorg door kan gaan, ook bij verlof en ziekte;
    i. in staat te zijn om als werk- of opdrachtgever de zorgverleners aan te sturen en aan te spreken op hun functioneren; en
    j. voldoende kennis te hebben over het werk- of opdrachtgeverschap of deze kennis weten te vinden.
2. Een budgethouder of een budgetbeheerder wordt in beginsel niet in staat geacht de aan een PGB verbonden taken verantwoord te kunnen uitvoeren als sprake is van één of meer van de volgende omstandigheden:
    a. het beheer wordt verricht door de persoon of organisatie die ook de jeugdhulp levert aan de budgethouder tenzij hiervoor door het college toestemming is verleend of de persoon eerste of tweedegraads bloed- of aanverwant is van de jeugdige;
    b. er sprake is van één of meer van de volgende omstandigheden:
        i. schuldenproblematiek;
        ii. ernstige verslavingsproblematiek;
        iii. aangetoonde fraude, in de zin van opzettelijke misleiding om financieel voordeel te verkrijgen, begaan in de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag;
        iv. een aanmerkelijke verstandelijke beperking;
        v. een ernstig psychiatrisch ziektebeeld;
        vi. een vastgestelde, blijvende cognitieve stoornis;
        vii. het onvoldoende in staat zijn om – al dan niet met ondersteuning – de aan het PGB verbonden rechten en verplichtingen te begrijpen en na te komen, waarbij niet is geborgd dat met ondersteuning, vertegenwoordiging of budgetbeheer een verantwoord beheer van het PGB mogelijk is;
        viii. het ontbreken van een VOG voor zover deze redelijkerwijs noodzakelijk is, gelet op de aard en omvang van de ondersteuning.

Artikel 6.3 Onderscheid formele en informele hulp

1. Van formele hulp is sprake als de jeugdhulp verleend wordt door onderstaande personen:

    a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het PGB uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister, conform artikel 5, van de Handelsregisterwet 2007, en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken; of

    b. zzp-ers die ten aanzien van de voor het PGB uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister conform artikel 5, van de Handelsregisterwet 2007 en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.

    c. personen die, voor zover de aard van de werkzaamheden dit vereist, staan ingeschreven in het register bedoeld in artikel 3 van de Wet BIG of het Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ).

2. Van informele hulp is sprake als de jeugdhulp geboden wordt door:

    a. een bloed- of aanverwant in de eerste- of tweede graad van de budgethouder omdat zij onderdeel uitmaken van het sociale netwerk, alsmede andere personen met wie de jeugdige of diens ouders een duurzame sociale relatie onderhouden en die een wezenlijke rol spelen in het dagelijks leven van de jeugdige.

    b. een andere persoon dan beschreven in het eerste lid, onder a of b, en er niet voldaan is aan het eerste lid onder c.

Artikel 6.4 Kwaliteitseisen individuele voorziening in de vorm van een PGB

1. Ter waarborging van de kwaliteit van de met een PGB in te kopen individuele voorziening voldoet de uitvoerder van de jeugdhulp aan de volgende eisen:

    a. beschikt over een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) die niet ouder is dan twaalf maanden bij aanvang van de zorgovereenkomst en gedurende hulpverlening niet ouder dan drie jaar, waaruit blijkt dat er geen bezwaren voor de uitoefening van diens functie. Ouder(s) zijn uitgesloten van deze eis;

    b. aantoonbaar beschikt over de juiste vaardigheden en deskundigheid om verantwoorde hulp te bieden;

    c. houdt een deugdelijke administratie bij met een registratie van de geleverde hulp;

    d. is voldoende vaardig om in de Nederlandse taal te communiceren;

    e. werkt volgens een plan waarin activiteiten en doelen zijn vastgesteld;

    f. voert de hulp uit in overeenstemming met de beschikking van het college;

    g. stemt de hulp af op de persoonlijke situatie van de jeugdige of zijn ouder(s);

    h. stemt de hulp af op andere voorzieningen, overige voorzieningen en individuele voorzieningen waar de jeugdige of zijn ouder(s) gebruik van maken;

i. respecteert de privacy van de jeugdige of zijn ouder(s) en gaat vertrouwelijk om met informatie over de persoonlijke situatie;

j. neemt bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling in het huishouden van de jeugdige of zijn ouder(s) voor advies of het doen van een melding contact op met Veilig Thuis;

k. meldt calamiteiten en geweldsincidenten bij de verlening van jeugdhulp aan het college;

l. werkt mee aan toezicht en aangekondigd en onaangekondigd onderzoek door het college of daartoe aangewezen derden op inhoudelijke kwaliteit en op rechtmatigheid; en

m. is of raakt door verlening van de jeugdhulp naar het oordeel van het college niet overbelast.

2. Ter waarborging van de kwaliteit van de met een PGB in te kopen individuele voorziening voldoet de uitvoerder van formele jeugdhulp aan de volgende aanvullende eisen:

   a. hetgeen is bepaald in artikel 6.3 eerste lid (onderscheid formele en informele jeugdhulp);

   b. handelt in overeenstemming met de professionele standaard;

   c. werkt op basis van een hulpverleningsplan;

   d. werkt met een systeem voor kwaliteitsbewaking;

   e. hanteert de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, de meldplicht calamiteiten en de meldplicht geweld bij de verlening van jeugdhulp; en

   f. stelt een vertrouwenspersoon in staat zijn taak uit te voeren.

3. Er wordt geen PGB voor informele jeugdhulp verstrekt als, conform het afwegingskader voor een verantwoorde werktoedeling op basis van het kwaliteitskader Jeugd, formele jeugdhulp noodzakelijk is.

Artikel 6.5 Hoogte PGB

1. De hoogte van het PGB voor formele jeugdhulp bedraagt maximaal 100% van het laagste adequate gecontracteerde tarief voor dezelfde jeugdhulp in natura.
2. De hoogte van het PGB voor informele jeugdhulp bedraagt minimaal 100% van het wettelijk minimumloon en maximaal het maximale tarief, gebaseerd op de PGB-tarieven zoals jaarlijks vastgesteld door de gemeente, met uitzondering van logeren.
3. Indien uit het ingediende PGB-plan blijkt dat passende en toereikende jeugdhulp voor een lager tarief dan het maximumtarief kan worden ingekocht, stelt het college dit lagere tarief vast. Daarbij houdt het college zo nodig rekening met de aard van de aanbieder en diens kostenstructuur, waaronder die van zelfstandige zorgverleners met beperkte overhead.

Artikel 6.6 Niet vergoedbare kosten en uitgesloten van PGB

1. Het PGB tarief is een integraaltarief: alle overhead- en bijkomende kosten (waaronder scholing, maaltijden, entreegelden, contact met derden, administratie- en vervoerstijd en vervoersmiddelen) zijn in het tarief begrepen. Hiervoor wordt geen aanvullend budget verstrekt.
2. De volgende kosten zijn uitgesloten van vergoeding vanuit PGB:
    a. kosten waarop de aanvraag betrekking heeft die zijn gemaakt vóór indiening van de aanvraag, tenzij artikel 6.7 van toepassing is
    b. kosten voor crisishulp of anders direct in te zetten hulp;
    c. kosten voor bemiddeling, coördinatie, tussenpersonen of belangenbehartigers;
    d. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen of beheren van een PGB;
    e. kosten voor ondersteuning buiten Nederland, tenzij het college vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend;
    f. Kosten voor vervoer en administratie van een zorgverlener;
    g. kosten voor een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG);
    h. een feestdagenuitkering;
    i. Diergeleide interventies, tenzij deze onderdeel zijn van een behandelplan.

Artikel 6.7 Kosten voorafgaand aan de aanvraag

1.Als de pgb-aanvraag ziet op kosten voor jeugdhulp die de jeugdige en/of ouder(s) voorafgaand aan de aanvraag heeft gemaakt, verstrekt het college alleen een voorziening:

a. als op het moment van de aanvraag sprake is van opgroei- of opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen en

b. voor zover het college de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen.

c. het college verstrekt alleen een voorziening als bedoeld in lid 1 als de gemaakte kosten zien op een periode van maximaal drie (3) maanden vóór de aanvraag.

Artikel 6.8 Besteding PGB

1. Het PGB mag uitsluitend worden gebruikt voor de inkoop van de in de beschikking genoemde voorzieningen en voor de verwezenlijking van de bij die voorzieningen genoemde doelen. Er is geen eenmalig vrij te besteden bedrag.
2. Het PGB mag uitsluitend worden besteed aan zorg die daadwerkelijk geleverd wordt.
3. Bij toekenning van afzonderlijke budgetten heeft de hulpvrager binnen deze afzonderlijke budgetten bestedingsvrijheid ten aanzien van de keuze van zorgaanbieder.
4. Het is niet toegestaan het budget voor professionele hulpverlening in te zetten voor niet-professionele hulpverlening. Daarnaast is het niet toegestaan om het budget in te zetten voor kosten met betrekking tot bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers, voeren van PGB-administratie, ondersteuning bij

aanvragen of beheren van een PGB, vervoer en administratie van een zorgverlener en aanvraag van een Verklaring Omtrent Gedrag.

5. De PGB houder stemt met de zorgaanbieder af op welke wijze de ondersteuning plaatsvindt.
6. Het college kan nadere regels en voorwaarden stellen over de besteding van een PGB.

Artikel 6.9 PGB voor de inzet van informele hulp

1. De jeugdige en/of ouder(s) aan wie een PGB wordt toegekend, kunnen alleen hulp en ondersteuning betrekken van personen die tot het sociale netwerk behoren, als aan onderstaande voorwaarden wordt voldaan:
    a. De aard, omvang, duur en frequentie van de ondersteuningsbehoefte maken inzet van een persoon uit het sociale netwerk passend. Het college weegt daarbij onder meer mee of sprake is van een ernstige meervoudige complexe handicap (MCG/EMB) of een chronische psychische of psychiatrische aandoening die leidt tot een duurzame ondersteuningsbehoefte.
    b. De zorgverlener komt aantoonbaar uit het sociaal netwerk van de jeugdige en/of ouders;
    c. Er is sprake van bovengebruikelijke zorg waarvan de omvang wordt aangetoond door ouders en kan worden getoetst aan de criteria van gebruikelijke zorg;
    d. De inzet van informele hulp is aantoonbaar passender dan professionele ondersteuning. De inzet van het sociaal netwerk met een PGB is mogelijk, indien voldaan wordt aan de volgende omstandigheden:
        i. de hulp is vooraf niet goed in te plannen;
        ii. de hulp moet op ongebruikelijke tijden geleverd worden;
        iii. de hulp moet op veel korte momenten per dag geboden worden;
        iv. de hulp moet op verschillende locaties worden geleverd;
        v. de hulp moet 24 uur per dag en op afroep beschikbaar zijn;
        vi. de hulp moet vanwege de aard van de ondersteuningsvraag worden geboden door een persoon met wie de jeugdige vertrouwd is en goed contact heeft;
    e. De geboden hulp is passend, adequaat en veilig;
    f. De zorgverlener uit het sociale netwerk onderbouwt dat de zorgverlening voor hem niet tot overbelasting leidt;
    g. De persoon uit het sociale netwerk mag op geen enkele wijze druk op de jeugdige en/of zijn ouders hebben uitgeoefend bij hun besluitvorming;
    h. De zorgverlener uit het sociaal netwerk is minimaal 18 jaar;

2. De jeugdige en/of ouder(s) aan wie een PGB wordt toegekend kunnen alleen jeugdhulp betrekken van personen die tot het sociale netwerk behoren voor:
    a. het begeleiden van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of psychosociale problemen met als doel het bevorderen van hun deelname aan het maatschappelijk verkeer en van hun zelfstandig functioneren;
    b. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging van jeugdigen;
    c. het ondersteunen van ouders van jeugdigen ter voorkoming van overbelasting (respijtzorg).

Hoofdstuk 7. Jeugdbescherming, jeugdreclassering en crisis

Artikel 7.1 Jeugdhulp bij jeugdbeschermingsmaatregel en jeugdreclassering

1. Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die:
    a. de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel, en/of;
    b. de rechter, het openbaar ministerie, de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts of de directeur van de justitiële inrichting nodig achten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing, of die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van jeugdreclassering.

Artikel 7.2 Jeugdhulp in spoedeisend geval

In spoedeisende gevallen en in afwijking van artikel 3.1, treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening, of vraagt het college een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Jeugdwet.

Hoofdstuk 8. Besluitvorming

Artikel 8.1 Besluit op aanvraag

1. Het college legt het besluit op een aanvraag voor een individuele voorziening vast in een beschikking.
2. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of in de vorm van een PGB wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
3. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in het besluit in ieder geval vastgelegd:
    a. wat de te verstrekken voorziening is en wat de omvang en het beoogde resultaat daarvan zijn;
    b. wat de duur van de verstrekking is; en
    c. indien van toepassing, welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
4. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een PGB wordt in het besluit in ieder geval vastgelegd:
    a. voor welk resultaat het PGB moet worden aangewend;
    b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het PGB;
    c. wat de hoogte van het PGB is en hoe hiertoe is gekomen;
    d. welke voorwaarden aan het PGB verbonden zijn;
    e. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het PGB is bedoeld; en
    f. de wijze van verantwoording van de besteding van het PGB.

Artikel 8.2 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Onverminderd artikel 8.1.2 van de Jeugdwet benaderen jeugdige en/of de ouders, op verzoek of zelfstandig, de gemeente wanneer er feiten of omstandigheden veranderen. Dit omvat alles waarvan kan worden aangenomen dat verandering leidt tot heroverweging van de besluit tot inzet van een voorziening.
2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de Jeugdwet kan het college een besluit aangaande een

individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:

   a. De jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
   b. De jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het PGB zijn aangewezen;
   c. De individuele voorziening of het PGB niet meer toereikend is om de doelen te behalen;
   d. De jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele
      voorziening of het PGB;

   e. De jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het PGB niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd; en
   f. De jeugdigen of zijn ouders het persoonsgebonden budget besteden aan een persoon die gebruikelijke hulp zou moeten bieden maar daartoe niet (meer) in staat is wegens overbelasting of dreigende overbelasting.

3. Als het college een besluit op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten PGB.
4. Een besluit tot verlening van een PGB kan worden ingetrokken als blijkt dat het PGB binnen een halfjaar na uitbetaling of binnen de termijn waarvoor het is toegekend niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Hoofdstuk 9. Toezicht

Artikel 9.1 Onderzoek naar recht- en doelmatigheid individuele voorzieningen in natura en in de vorm van PGB's

1. Het college kan één of meer toezichthouders aanwijzen die belast zijn met het toezicht op de naleving van deze verordening, het toekenningsbesluit, beleidsregels en – voor zover van toepassing – contractuele afspraken voor zover dit redelijkerwijs nodig is voor de beoordeling van de rechtmatige en doelmatige inzet en besteding van individuele voorzieningen en PGB's, waaronder de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik.

2. Deze toezichthouder onderzoekt met inachtneming van de Jeugdwet en de daarop gebaseerde regelgeving, de rechtmatigheid en doelmatigheid van individuele voorzieningen en de naleving van de door de gemeente gestelde kwaliteitseisen. Onder kwaliteitseisen wordt in dit artikel verstaan: eisen die door of namens de gemeente zijn gesteld of krachtens deze verordening, beleidsregels, het toekenningsbesluit en/of contractuele afspraken, voor zover deze zien op rechtmatigheid, doelmatigheid en controleerbaarheid (zoals administratie- en verantwoordingsverplichtingen, VOG-eisen, meldplichten en planmatige

vastlegging/evaluatie en niet op de professionele standaard of zorginhoudelijke kwaliteit.

3. Het college onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van PGB's met het oog op de beoordeling van de recht- en doelmatigheid daarvan.

4. De aangewezen toezichthouder beschikt over de bevoegdheden als bedoeld in Hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en maakt daarvan uitsluitend gebruik voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de uitoefening van het toezicht (evenredigheid).

   Daaronder vallen in ieder geval:

   a. Het vorderen van inlichtingen;

   b. Het vorderen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden (waaronder – indien relevant – administratieve en verantwoordingsgegevens, declaratie en betaalgegevens, zorgovereenkomsten en PGB-administratie;

   c. Het vorderen dat betrokkene zich identificeert (d.m.v. inzage van een identiteitsbewijs en het betreden van plaatsen voor zover de Algemene wet bestuursrecht dit toestaat.

5. Eenieder is verplicht aan de toezichthouder de medewerking te verlenen, die redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn bevoegdheden.

Artikel 9.2 Overige maatregelen ter voorkoming oneigenlijk gebruik, misbruik en niet gebruik

1. Het college maakt met de door hem gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieders afspraken over de facturatie, resultaatsturing en accountantscontroles, zodat declaraties en uitbetalingen in overeenstemming zijn met de contractuele afspraken, de leveringsopdracht, de prestatieafspraken en de feitelijk geleverde prestaties.

2. Het college maakt met de door hem gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieders afspraken over het monitoren van de gemiddelde trajectduur tijdens de looptijd van een contract.

3. Het college draagt zorg voor een meldpunt waar signalen over mogelijk misbruik, oneigenlijk gebruik en fraude kunnen worden gemeld. Meldingen worden verwerkt en opgevolgd met inachtneming van geldende regelgeving, waaronder de AVG.

Hoofdstuk 10. Overige bepalingen

Artikel 10.1 Afstemming met gecertificeerde instellingen

1. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen over de aansluiting tussen de algemene voorzieningen als bedoeld in hoofdstuk 2 en de gecertificeerde instellingen.

2. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen over:

   a. de wijze waarop verwijzingen naar jeugdhulp plaatsvinden;

   b. de monitoring van ingezette jeugdhulp en de resultaten daarvan

   c. het overleg over de jeugdhulp die nodig is als er een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering aan de jeugdige is opgelegd, zoals bedoeld in artikel 3.5 lid 1 van de wet,

d. het overleg over de eventueel gewenste jeugdhulp na beëindiging van de kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering,

e. de vorm en inhoud van het besluit tot inzet van jeugdhulp van de gecertificeerde instelling, de informatie-uitwisseling die nodig is voor een doelmatige uitvoering en hoe het college daarvan op de hoogte gesteld wordt,

f. wanneer en onder welke voorwaarden de gecertificeerde instelling budgethouder van een PGB kan zijn namens de jeugdige en/of ouder(s),

g. hoe te handelen wanneer de gecertificeerde instelling meent dat niet gecontracteerde jeugdhulp ingezet moet worden.

3. Het college en de gecertificeerde instelling leggen de hier bovengenoemde afspraken vast in een protocol (artikel 3.5 lid 3 van de wet).

Artikel 10.2 Overgang 18- naar 18+

1. Als een jeugdige gebruik maakt van een individuele voorziening en bijna 18 jaar wordt, zorgt het

   college ervoor dat er op tijd een gesprek plaatsvindt over de veranderingen vanaf 18 jaar en welke voorziening na 18 jaar nodig is.

2. De jeugdhulpaanbieder stelt voor jeugdigen die jeugdhulp krijgen vanaf het 16e jaar een perspectiefplan op waarin staat:

   a. Welke hulp of ondersteuning nodig is vanaf de 18e verjaardag;

   b. Hoe en vanuit welke wet (Wmo, WLZ, Zorgverzekeringswet of verlengde Jeugdwet) de hulp vanaf 18 jaar wordt ingezet.

3. Het perspectiefplan wordt beoordeeld door het Sociaal wijkteam.

4. De jeugdhulpaanbieder betrekt de jeugdige, het gezin en het sociaal wijkteam bij (het opstellen van) het perspectiefplan.

Artikel 10.3 Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen en/of ouders een beroep kunnen doen op een

onafhankelijke vertrouwenspersoon.

2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 10.4 Inspraak en medezeggenschap

Het college legt periodiek ontwikkelingen en belangrijke te nemen besluiten op het gebied van jeugdhulp voor aan een vertegenwoordiging van ingezetenen, zoals een inwonersadviesraad, waarover zij advies kunnen uitbrengen. In de overleggen kunnen onderwerpen worden aangedragen voor de agenda en worden deelnemers voorzien van de voor hen benodigde informatie en ondersteuning om adequaat deel te kunnen nemen aan het overleg.

Artikel 10.5 Toepassen verordening en stellen nadere regels

1. Indien bij het toepassen en uitvoeren van deze verordening onduidelijkheid ontstaat over het gebruik, dan zijn de in de Jeugdwet opgenomen begrippen en bepalingen leidend.

2. Het college heeft de bevoegdheid om voor de uitvoering van de verordening nadere regels op te stellen.
3. Het college maakt nadere afspraken met de huisartsen, de medisch specialisten, de jeugdartsen en de zorgverzekeraars over de verwijzing.

Artikel 10.6 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van de bepalingen in deze verordening, als toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 10.7 Overgangsbepalingen

1. Een jeugdige of ouders houdt(en) het recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de Verordening jeugdhulp Teylingen 2026 totdat het college een nieuw besluit heeft genomen.
2. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening jeugdhulp Teylingen 2026 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.

Artikel 10.8 Intrekking oude verordening, inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening Jeugdhulp Teylingen 2026 wordt op 1 januari 2027 ingetrokken.
2. De Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027 treedt in werking op 1 januari 2027.
3. In afwijking van het tweede lid treedt artikel 8.1 (Besluit op aanvraag) in werking op een door burgemeester en wethouders nader te bepalen dag.
4. Het college maakt het besluit tot inwerkingtreding van artikel 8.1 bekend in het gemeenteblad.
5. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp Teylingen 2027.

Algemene toelichting Verordening jeugdhulp gemeente Teylingen

De voorliggende Verordening jeugdhulp 2027 is een actualisatie van de huidige verordening jeugdhulp opgesteld in 2015 en herzien in 2018, 2022, 2024 en 2026. Deze verordening is geschreven vanuit de lokale realiteit van de gemeente Teylingen, echter behoudt deze op onderdelen de regionale accenten gezien de regionale inkoop van jeugdhulp met de 13 gemeenten in de Holland Rijnland en de subregionale uitvoeringsovereenkomst met Stichting Voor ieder 1.
De Jeugdwet en het op 12 maart 2020 vastgestelde Programmaplan Jeugdhulpaanbod vanaf 2022 Duin- en Bollenstreek geven de kaders voor deze verordening.
De Jeugdwet legt de verantwoordelijkheid voor beleidsvorming voor een positief opvoed- en opgroei- klimaat, preventie, vroegsignalering tot en met gespecialiseerde zorg en de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering bij de gemeente. In het programmaplan is beschreven welke doelen de gemeenten de komende jaren voor ogen hebben om hun wettelijke taak uit te voeren en er zorg voor te dragen dat passende jeugdhulp wordt ingezet wanneer dat nodig is. Hieraan liggen een aantal uitgangspunten ten grondslag:

- Het staat voorop dat jeugdigen en gezinnen de juiste zorg en hulp krijgen. Daarbij geldt dat de hulp die wordt geboden zoveel mogelijk direct passend is (first time right). Dit brengt een integrale aanpak met zich mee en houdt in dat zoveel mogelijk voorkomen moet worden dat naar verschil- lende instanties wordt doorverwezen, voordat de juiste hulp geboden kan worden.
- Jeugdhulpverlening is in de eerste plaats gericht op het herstel van het ‘normale’ leven. Het uit- eindelijke doel is om, als het kan, zo snel mogelijk (weer) zonder jeugdhulp verder te kunnen. Bij voorkeur wordt hulp daarom zoveel als mogelijk thuis geboden of in een situatie die het meest op thuis lijkt. Opname in een verblijfssetting wordt zoveel mogelijk voorkomen. Waar mogelijk worden ambulante alternatieven ingezet in plaats van verblijf. Daarnaast geldt dat het gebruik van jeugdhulp een uitzondering is. Waar passend wordt samen met de jeugdige en het gezin zo snel mogelijk een alternatief voor specialistische jeugdhulp gezocht dat aansluit bij het ‘normale’ leven. Er wordt actief ingezet op preventie en vroegsignalering om waar mogelijk te voorkomen dat jeugdigen in een (specialistisch) jeugdhulptraject instromen.
- Jeugdigen en gezinnen ervaren zelf de regie in het hulpverleningstraject en kunnen zoveel als mogelijk zelfstandig verder na/tijdens de ingezette zorg en hulp. Wanneer een jongere of zijn ouder niet in staat is om regie te voeren, kan de regie (tijdelijk) worden overgenomen. Ouders, opvoeders, verzorgers en/of jeugdigen worden te allen tijde betrokken in het hulpverleningsproces.
- Jeugdigen moeten optimale kansen krijgen om zich te ontwikkelen, waardoor zij, nu en later, naar vermogen kunnen deelnemen en bijdragen aan de maatschappij. Dit houdt onder andere in dat alle jeugdigen die onderwijs kunnen volgen, daadwerkelijk onderwijs genieten. Alle mogelijkheden voor het volgen van onderwijs worden benut in samenwerking met samenwerkingsverbanden en scholen, de lokale gemeentelijke toegang en jeugdhulpaanbieders. Hierbij wordt ingezet op het creëren van een volledige keten van onderwijs- en jeugdhulpvoorzieningen.

Hierbij is het van belang om kritisch te blijven kijken naar jeugdhulpbehoevenden. Dit gebeurt vanuit financiële en personele krapte, maar ook vanuit de ideologie dat specialistische hulp niet altijd de oplossing is voor de uitdaging. Om dit te realiseren werken we vanuit de volgende aanvullende uitgangspunten:

- Kwetsbaarheid, problemen en tegenslagen horen bij het leven. Deze kunnen tijdelijk zijn en dienen niet in alle gevallen direct opgelost te worden. Er wordt geïnvesteerd in het vermogen om te verduren en te verdragen.

- Alle professionals dienen te streven naar het normaliseren en demedicaliseren van uitdagingen. Het is hierbij normaal dat een kind soms lastig en afwijkend gedrag kan vertonen.
- De illusie van maakbaarheid wordt actief bestreden. Het 'succes' van de opvoeding of ontwikkeling kan niet langer enkel gezien worden door de som van investeringen, maar is ook sterk afhankelijk van externe factoren. Daarbij legt het idee van maakbaarheid een grote druk op het kind en de ouder, welke leidt tot minder mentaal welbevinden en meer individualisering.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepaling

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt, aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in deze verordening. Dit zou overbodig zijn en bovendien voor verwarring kunnen zorgen als er bijvoorbeeld door een latere wetswijziging een verschil zou ontstaan tussen de omschrijving in de verordening en de wettelijke omschrijving.

Lid 1.1 j Jeugdhulp op school De gemeente bepaalt op welke scholen Jeugdhulp op school mag worden ingezet. De school selecteert de jeugdhulpaanbieder die Jeugdhulp op school biedt. Jeugdhulp op school wordt ingezet ter vervanging, ter voorkoming of ter verkorting van ambulante individuele jeugdhulp, dagbehandeling of dagbesteding. De jeugdhulp is aanvullend op de basisondersteuning die de school biedt vanuit de wet Passend Onderwijs en richt zich op het verminderen, stabiliseren, behandelen of omgaan met problemen. De Jeugdhulp op school is individueel en/of in groepsaanbod beschikbaar, afhankelijk van de jeugdhulp- vragen van de school. Voor de inzet van deze vorm van jeugdhulp is een toeleiding vereist door de vaste contactpersoon van de gemeentelijke toegang op de school, in afstemming met het zorgteam. De inzet van de Jeugdhulp op school is gekoppeld aan het behalen van de doelen, zoals geformuleerd in het Ontwikkelingsperspectiefplan (OPP) of begeleidingsplan.
De jeugdhulpaanbieder werkt volgens een gezamenlijk werkproces voor de inzet van jeugdhulp op school dat gemeenten, onderwijs en de jeugdhulpaanbieder. Wanneer ook hulp in de thuissituatie nodig is stemt jeugdhulpaanbieder dit plan af met het gezinsplan (1H1P). Waar mogelijk biedt jeugdhulpaanbieder de ondersteuning ook thuis. Gemeenten bepalen de omvang van het aanbod vooraf.

Hoofdstuk 2. Gebruikelijke hulp, algemene- en voorliggende voorzieningen
Hoofdstuk 2 is een nadere uitwerking van de voor een jeugdige en ouder gevraagde inzet en vrij toegankelijke of voorliggende voorzieningen ten behoeve van de opvoeding en ontwikkeling van de jeugdige. Dit is een uitwerking van de Jeugdwet artikel 2.1 a-d.

Artikel 2.1 Beoordeling (boven) gebruikelijke hulp en eigen kracht

Artikel 2.1 omschrijft wat de gemeente van de jeugdige, de ouder(s) en het sociaal netwerk verwacht zelf te kunnen organiseren rondom de opvoeding en ontwikkeling van die jeugdige.

De beoordeling vindt plaats aan de hand van de individuele omstandigheden van de jeugdige en het gezin. Ter ondersteuning van deze beoordeling kunnen actuele

professionele kennisbronnen worden geraadpleegd, waaronder publicaties van het Nederlands Jeugdinstituut (NJi) en beschrijvingen van gebruikelijke zorg uit de CIZ-indicatiewijzer. Deze bronnen dienen uitsluitend ter ondersteuning van de professionele afweging en vormen geen zelfstandig besliskader.

Artikel 2.2 Algemene voorzieningen

Artikel 2.2 regelt de jeugdhulpvoorzieningen die vrij toegankelijk zijn. Dit betekent dat een jeugdige en/of de ouders hier gebruik van kunnen maken zonder dat hiervoor een toegangsbeslissing van de gemeente of verwijzing van een arts zoals genoemd in artikel 3.2 noodzakelijk is. De in deze verordening genoemde algemene voorzieningen worden in de Jeugdwet `overige voorzieningen' genoemd.

Artikel 2.3 Voorliggende voorzieningen

Het college verstrekt geen individuele voorziening op grond van de Jeugdwet voor zover een passende en toereikende voorziening beschikbaar is op grond van een andere wettelijke regeling of een voorliggende voorziening.

Wet langdurige zorg (Wlz)
In de wet is vastgelegd wanneer iemand toegang heeft tot de Wlz (Art 3.2.1 Wlz): Een verzekerde heeft recht op zorg die op zijn behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden is afgestemd voor zover hij naar aard, inhoud en omvang en uit een oogpunt van doelmatige zorgverlening redelijkerwijs op die zorg is aangewezen omdat hij, vanwege een somatische of psychogeriatrische aandoening of beperking, een psychische stoornis of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke handicap, een blijvende behoefte heeft aan:

a. permanent toezicht ter voorkoming van escalatie of ernstig nadeel voor de verzekerde, of
b. 24 uur per dag zorg in de nabijheid, omdat hij zelf niet in staat is om op relevante momenten hulp in te roepen en hij, om ernstig nadeel voor hemzelf te voorkomen:
    a. door fysieke problemen voortdurend begeleiding, verpleging of overname van zelfzorg nodig heeft, of
    b. door zware regieproblemen voortdurend begeleiding of overname van taken nodig heeft.

Intensieve Kind Zorg (IKZ) onder de Zvw
Jeugdigen die in aanmerking komen voor Intensieve Kind Zorg, zijn jeugdigen:

- met zwaar complexe somatische problematiek met een behoefte aan permanent toezicht;
- met lichtere complexe problematiek, waarbij 24-uur zorg per dag in de nabijheid nodig is in combinatie met specifieke verpleegkundige handelingen zoals intraveneuze medicatietoediening. Zorg aan minderjarigen met ernstige medische problematiek die onder de verantwoordelijkheid staan van een medisch specialist of kinderarts.

Voor intensieve kindzorg geldt dat naast verpleging en daarmee samenhangende verzorging ook begeleiding thuis, verblijf in een kinderhospice, verzorging en begeleiding op school, kortdurend verblijf en opvang in een verpleegkundig kinderdagverblijf inclusief het vervoer van en naar dit dagverblijf onder de Zvw-aanspraak vallen.

Overige zorg uit de Zvw

Indien er geen sprake is van IKZ, maar wel van verpleging valt ook dit onder de Zvw. Als verpleging en daarmee samenhangende persoonlijke verzorging samen worden aangeboden, vallen beiden onder de Zvw. Als verpleging wordt aangeboden met begeleiding komt de zorg uit twee wetten: verpleging valt onder de Zvw en de begeleiding valt onder de Jeugdwet.

Volwassen GGZ problematiek
Er kan geen individuele jeugdhulp worden versterkt indien er sprake is van volwassen GGZ problematiek of verslavingsproblematiek, die voorliggend is op de problematiek.

Vaktherapie
Er kan geen individuele voorziening worden verstrekt voor vaktherapie, tenzij dit een onderdeel is van een multidisciplinaire geneeskundige behandeling in het kader van de geneeskundige ggz. De desbetreffende jeugdhulpaanbieder kan dan onder eigen regie vak therapie inzetten. Voor enkel vaktherapie kan geen individuele voorziening worden verstrekt en wordt verwezen naar de (aanvullende) zorgverzekering.

Passend Onderwijs
Alle leerlingen die extra onderwijsondersteuning nodig hebben, zowel als er sprake is van een lichte als van een zware (onderwijs) ondersteuningsbehoefte, komen in aanmerking voor Passend onderwijs. Passend onderwijs houdt in dat scholen extra onderwijsondersteuning bieden. Het gaat dan om didactische en pedagogische ondersteuning die nodig is om de onderwijsdoelen te bereiken. Daarbij valt bijvoorbeeld te denken aan ondersteuning van de leraar of een (tijdelijke) plaats voor de leerling in een bovenschoolse voorziening, het speciaal basisonderwijs of het (voortgezet) speciaal onderwijs. In het (voortgezet) speciaal onderwijs is expertise beschikbaar voor de specifieke doelgroep van de school.

Richtlijnen afbakening specialistische jeugdhulp t.o.v. Wet Passend Onderwijs
Bij de afbakening tussen jeugdhulp en passend onderwijs sluit het college aan bij de regionale afbakeningsafspraken binnen Holland Rijnland. Het college beschouwt ondersteuning die naar haar aard en doel tot de verantwoordelijkheid van het onderwijs behoort, in beginsel als ondersteuning die door het onderwijs wordt geboden en niet als specialistische jeugdhulp. Voorbeelden hiervan zijn:

- Het opstellen van een OPP
- Ondersteuning door een intern begeleider of zorgcoördinator
- Vanuit de Variawet onderwijs op locatie bij (dreigend)thuiszitten
- Extra uitleg of aangepaste lesmaterialen
- Metingen cognitief niveau
- Klassenobservaties
- Trainingen in sociale vaardigheden
- Ondersteuning bij extra behoeften, ook bij vermoeden van ontwikkelstoornissen zoals ADHD en ASS
- Interventies ten behoeve van klassenmanagement (zoals Taakspel en Beter bij de Les)
- Schrijfoefeningen
- Ondersteuning bij ernstige lees-, spellings- en/of rekenproblemen
- Ondersteuning vanwege hoogbegaafdheid (onder schooltijd)
- Remedial teaching
- Motorische remedial teaching
- Logopedisch onderzoek
- Diagnostiek en behandeling met betrekking tot niet-ernstige dyslexie en dyscalculie

- Begeleiding van leerkrachten en stagebegeleiding
- Hulp bij plannen van schoolwerk
- Preventieve, licht curatieve ondersteuning op het gebied van leer en/of ontwikkelvraagstukken: beter bekend als huiswerkbegeleiding of het trainen van executieve functies

Wet Maatschappelijke ondersteuning
Er kan geen individuele jeugdhulp worden verstrekt indien een jeugdige 18 jaar is geworden en er aanspraak kan worden gemaakt op de Wet Maatschappelijke Ondersteuning. We hebben het dan over begeleiding en dagbesteding en dagbehandeling. Wanneer er sprake is van problematiek bij de ouders die maakt dat de ouders begeleiding nodig hebben, dan spant het Sociaal team er zich voor in om ouder toe te leiden naar de juiste hulp.

Beschermd Wonen
Er kan geen individuele jeugdhulp worden verstrekt indien de jeugdige 18 jaar is geworden, niet zelfstandig kan wonen en 24 uurs begeleiding nodig heeft. In veel gevallen is sprake van meervoudige problematiek; daar waar de individuele vormen van problematiek wellicht nog net te overkomen zouden zijn in een zelfstandige situatie, kan een combinatie van factoren ervoor zorgen dat beschermd wonen noodzakelijk wordt.

Hoofdstuk 3. Sociaal team en toegang tot individuele voorzieningen

In dit hoofdstuk wordt uitgewerkt hoe de gemeente de toeleiding naar jeugdhulp uitwerkt. In artikel 2.3 lid 1 van de Jeugdwet staat dat er deskundige toeleiding naar en advisering over jeugdhulpvoorzieningen beschikbaar moet zijn voor jeugdigen en ouders die jeugdhulpvragen hebben.

Artikel 3.1 Toegang tot hulp

Het Sociaal team is een laagdrempelige toegang waar ouders en jongeren terecht kunnen met hun vragen over gezondheid, opgroeien en opvoeden. Het team biedt advies, ondersteuning en hulp op maat.
Lid 1 beschrijft dat de jeugdige en/of de ouder zich rechtstreeks bij het lokale integraal team kunnen melden. Dat kan bij fysieke locaties van het Sociaal team, via de website of bijvoorbeeld als de hulpverlener van het Sociaal team aanwezig is op een school. Jeugdigen en ouders kunnen ook op andere manieren contact met het Sociaal team hebben en stellen daar hun vragen over opgroeien en opvoeden.

Lid 2 bepaalt dat het college ervoor moet zorgen dat een cliënt altijd beroep kan doen op kosteloze en onafhankelijke cliëntenondersteuning. Het Sociaal team geeft aan de cliënt vooraf mee dat hier altijd beroep op kan worden gedaan.

Het Sociaal team bepaalt samen met de cliënt welke doelen/resultaten bereikt moeten worden. In overleg met de cliënt en de jeugdhulpaanbieder wordt samen bepaald hoe deze resultaten behaald kunnen worden. Het Sociaal team volgt en kan regie houden en evalueert op de voortgang van de resultaten bij de cliënt.

Artikel 3.2 Toegang tot hulp via het medisch domein

In artikel 2.6, eerste lid, onderdeel g, van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de door de gemeente georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de huisarts, medisch specialist en

jeugdarts kunnen verwijzen naar de jeugdhulp. Dit laatste geldt zowel voor de vrij toegankelijke voorzieningen als de individuele (niet vrij toegankelijke) voorzieningen. In deze gevallen is het de jeugdhulpaanbieder die na de verwijzing beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. De aanbieder bepaalt in overleg met de jeugdige of ouder daadwerkelijk de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp, met in achtneming van deze verordening en de nadere regels. De verwijzing van de huisarts, medisch specialist of jeugdarts geeft dus rechtstreeks toegang tot de jeugdhulp. Er zal in beginsel geen beschikking volgen van de gemeente. Als de jeugdige en/of ouders het niet eens kunnen worden, kan de jeugdhulpaanbieder de jeugdige en- of ouders erop wijzen dat zij een aanvraag voor jeugdhulp kunnen indienen bij het Sociaal team. Het is van belang dat de verwijzing goed verloopt. De gemeente zal daarom afspraken maken met artsen en aanbieders over de verwijzing naar jeugdhulp.

Artikel 3.3 Toegang tot hulp via het Sociaal team

In de Bollenstreek vormen vanaf 2021 de Sociale teams de spil in de toegang tot ondersteuning op het gebied van wonen, werk, welzijn en zorg. Deze teams stellen samen met de inwoners een ondersteuningsarrangement op voor alle levensdomeinen. De werkwijze van het Sociaal l team gaat primair uit van de eigen mogelijkheden van de burger en zijn sociale netwerk. Indien dit niet voldoende is, kan gebruik worden gemaakt van collectieve voorzieningen. Indien dit ook niet voldoende blijkt te zijn, wordt individuele (professionele) ondersteuning ingezet. Hiervoor hanteert de gemeente Teylingen het 1Huishouden1Plan- model. Dit regisseursmodel houdt in dat leden van de Sociale teams tijdens een gesprek, samen met de inwoner een resultaat formuleren. Hiermee zijn de teams niet zomaar een doorgeefluik. Op basis van hun specialistische kennis maken zij een inschatting van wat nodig is. Dat kan ook betekenen dat de integraal teammedewerker zelf kortdurende hulpverlening biedt.

Artikel 3.4 Voorleggen en behandelen ondersteuningsvraag

Lid 1 bepaalt dat het maken van een afspraak zo snel als mogelijk gebeurt. Er wordt duidelijk gemaakt dat het Sociaal team alert moet zijn op onnodige vertraging in de procedure.

Lid 2 bepaalt dat het Sociaal team de jeugdige en/of ouders goed informeert over de procedure en de rechten en plichten. Hierin wordt de jeugdige en/of ouders ook geïnformeerd over de mogelijk- heden van cliëntondersteuning. Indien het lokaal Sociaal team tijdens de beoordeling tot de conclusie komt er de ouders/verzorgers en/of jeugdige in aanmerking kunnen komen voor een voorliggende voorziening of een algemene voorziening, dan begeleidt het lokaal Sociaal team de ouders/verzorgers of de jeugdige naar de voorliggende voorziening of algemene voorziening.

Lid 3 bepaalt het maken van een afspraak voor een gesprek tussen de jeugdige en/of de ouders en het Sociaal team en de voorbereiding op het gesprek. Het gesprek vindt plaats met één of meer hulpverleners van het Sociaal team.

Lid 4 bepaalt dat het Sociaal team in overleg met de jeugdige en zijn ouders alle voor het gesprek noodzakelijk en toegankelijke gegevens verzamelt. Deze gegevensverzameling kan ook tijdens het gesprek plaatsvinden als door vraagverheldering alle relevante informatie vergaard wordt om een volledig beeld van de ondersteuningsvraag te krijgen. Het Sociaal team regelt separaat de verwerking van persoonsgegevens.

Lid 5 bepaalt wat de ondersteuningsvraag is, wat de opgroei- en opvoedingsproblemen zijn, of en welke ondersteuning nodig is en op welke wijze de ondersteuningsvraag kan worden opgelost. Een zorgvuldig onderzoek vereist het op enigerlei doorlopen van de

volgende stappen. Dit volgt uit onder andere de uitspraak van de CRvB van 1 mei 2017 (ECLI:NL:CRVB:2017:1477). Voor het onderzoek is in ieder geval het volgende van belang:

- Wat is de hulpvraag van jeugdige en/of ouders?
- Wat kunnen de jeugdige en/of ouders zelf en met behulp van hun netwerk aan hun hulpvraag doen?
- Zijn er andere mogelijkheden bijvoorbeeld algemene voorzieningen of andere wetten (bijv. Wlz)?
- Wat is nodig vanuit de Jeugdwet?

Deze onderwerpen worden genoemd in het ondersteuningsplan om een beeld te scheppen van de inhoud van het gesprek en om aan te geven welke afwegingen spelen bij het in behandeling nemen van een jeugdhulpvraag.

Het Sociaal team is deskundig en bepaalt met de jeugdige en/of de ouders de inhoud van het gesprek. Het gesprek kan niet altijd in één afspraak worden afgerond. Het is dus mogelijk dat er meerdere gesprekken worden gehouden. Bij het gesprek kunnen ook andere personen aanwezig zijn. Deze andere betrokkenen zijn personen die van belang zijn voor de jeugdige en/of de ouders en voor het bespreken van de jeugdhulpvraag. Dit kunnen bijvoorbeeld mensen zijn uit het sociale netwerk van de jeugdige of ouders, iemand van een specialistische jeugdhulpvoorziening of school. De jeugdige en/of ouders bepalen in overleg met de hulpverlener van het Sociaal team of er andere personen uitgenodigd zullen worden.

Lid 6 bepaalt de vastlegging van het ondersteuningsplan. Als tijdens het gesprek is afgesproken dat er een ondersteuningsplan wordt opgesteld, wordt dit plan samen met de jeugdige en/of de ouders en mogelijk andere betrokkenen door de hulpverlener van het Sociaal team opgesteld. Het ondersteuningsplan wordt opgesteld aan de hand van de werkwijze één gezin - één plan. In het ondersteuningsplan staan in de eerste plaats de afspraken over wat de jeugdige en/of de ouders zelf gaan oppakken. Daarnaast wordt beschreven welke vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen en welke individuele voorzieningen nodig zijn. Het ondersteuningsplan vormt de verbinding met ondersteuning vanuit andere voorzieningen. Ook de eventuele wachtlijsten van jeugdhulpaanbieders en mogelijke tussenoplossingen om deze wachttijden te overbruggen worden in het ondersteuningsplan meegenomen. Het ondersteuningsplan is geen statisch document. Er kunnen afspraken aan toegevoegd worden, wanneer dat naar inzicht van de jeugdige en/of de ouders en het integraal team van belang is of indien er meerdere vragen/problemen in een gezin zijn, waardoor deze niet allemaal tegelijkertijd kunnen worden opgepakt.

Artikel 3.5 Toegangsbeoordeling individuele voorziening

In artikel 2.9, onder a, van de Jeugdwet staat dat de gemeenteraad voor individuele voorzieningen in een verordening regels moet stellen over de voorwaarden voor toekenning, over de wijze van beoordeling van en over de afwegingsfactoren bij de verlening van een individuele voorziening. In artikel 8 wordt dit uitgewerkt.

Nadat de noodzakelijke hulp voor het gezin in kaart is gebracht door het college, moet worden onderzocht of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouder(s) en van het sociale netwerk toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden. Van ouders/verzorgers wordt verwacht dat zij ondersteunen bij de activiteiten die de jeugdige niet kan uitvoeren. Hulp en ondersteuning kan worden ingezet wanneer dit de eigen draagkracht overstijgt.

Wanneer er problemen zijn in het voldoende kunnen ondersteunen en begeleiden van de jeugdigen, wordt onderzocht of het gezin dit tekort op eigen kracht, dat wil zeggen zonder een (jeugdhulp)voorziening, aan kan. Hiervoor wordt een afwegingskader gehanteerd dat gebaseerd is op de zelfredzaamheid van de jeugdige en de draagkracht en draaglast verhouding bij de ouders eventueel met inzet van personen uit het sociaal netwerk. Bij voldoende eigen kracht wordt geen individuele jeugdhulpvoorziening afgegeven; ook niet in de vorm van een PGB. De financiële draagkracht van een gezin kan ook onderdeel zijn van het onderzoek naar de eigen kracht.

Lid 2 bepaalt dat een individuele voorziening alleen wordt verstrekt wanneer de jeugdige zijn jeugdhulpvraag niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met hulp van ouders of andere personen uit het sociale netwerk kan oplossen. Bij de beoordeling van wat van ouders en het sociale netwerk mag worden verwacht, wordt aangesloten bij hoofdstuk 4 van de CIZ-indicatiewijzer versie 7.1 van juli 2014 (toelichting op de Beleidsregels indicatiestelling AWBZ 2014).

Daarnaast bepaalt lid 2 dat een individuele voorziening slechts wordt verstrekt wanneer een passende oplossing niet kan worden bereikt met een overige of vrij toegankelijke voorziening. Individuele voorzieningen zijn daarmee aanvullend op de vrij toegankelijke ondersteuning die binnen de gemeente beschikbaar is. Eerst wordt beoordeeld of een vrij toegankelijke voorziening passend en toereikend is voor de hulpvraag van de jeugdige. Indien dit niet het geval is, kan een individuele voorziening worden overwogen. Het sociaal team kan de jeugdige en zijn ouders wijzen op beschikbare vrij toegankelijke voorzieningen en hen zo nodig naar deze voorzieningen toeleiden.

Artikel 3.6 Toekennen individuele voorziening

Dit artikel bepaalt welke verwijzers over de toekenning gaan voor individuele voorzieningen en bepaalt dat er een beschikking wordt verstrekt bij afgifte van een pgb of bij een specifiek verzoek van de jeugdige en/of ouders.
Ook na een verwijzing van de familierechter kan het Sociaal team een eigen beoordeling toepassen. Dit is anders dan bij een verwijzing door een gecertificeerde instelling. Het Sociaal team bekijkt op basis van de beschikking van de rechtbank welke vorm van zorg noodzakelijk en passend is.

Hoofdstuk 4. Individuele voorzieningen en aanbieders

Artikel 4.1 Individuele voorzieningen

Bij individuele voorzieningen gaat het om situaties waarin ernstige of complexe problemen zijn en waarvoor meer of andere hulp nodig is, dan waarin het Sociaal team kan voorzien. In dit geval is het nodig dat de jeugdige en/of ouders een aanvraag indienen. Voor deze niet vrij toegankelijke vormen van hulp zal eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze hulp daadwerkelijk nodig hebben. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Lid 1 bepaalt welke hulp onder individuele voorziening valt.
Lid 2 legt vast dat de verwijzer adviseert over de aard, duur en intensiteit van de individuele voorziening. Daarbij wordt uitgegaan van het uitgangspunt dat de ondersteuning zo licht en zo kort mogelijk wordt ingezet, passend bij de hulpvraag van de jeugdige. De verwijzer kan deelnemen aan evaluatiegesprekken om de voortgang en passendheid van de ingezette hulp te beoordelen.
Lid 3 bepaalt dat jeugdhulp aangeboden in een groep voorliggend is op individuele jeugdhulp. Dit betekent dat er geen recht op individuele jeugdhulp bestaat, indien er groepsaanbod beschikbaar is en voldoende passend is.

Lid 4 verduidelijkt dat de inzet van dieren niet wordt beschouwd als een zelfstandige jeugdhulpvoorziening. Dieren kunnen uitsluitend worden ingezet als onderdeel van een bredere behandel- of ondersteuningsaanpak die is vastgelegd in een behandel- of ondersteuningsplan.

Artikel 4.2 Voorwaarden aan de jeugdhulpaanbieder

Dit artikel omvat insluitingscriteria voor jeugdhulpaanbieders in verband met locatie in het buitenland of (vermoeden van) misbruik, oneigenlijk gebruik, fraude en integriteitsproblemen.

Artikel 4.3 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

In artikel 2.12 van de Jeugdwet staat omschreven dat de gemeente in de verordening moet regelen dat het college hierover afspraken moet maken. Via dit artikel voldoet de gemeente hieraan en geeft de raad deze opdracht aan het college. Naast de in dit artikel genoemde aspecten kunnen ook andere zaken in overweging genomen worden, zoals de NZA-richtlijnen (Nederlandse Zorgautoriteit) voor prijzen van jeugdhulp.

Hoofdstuk 5. Jeugdhulpvervoer

Artikel 5.1 Collectief jeugdhulpvervoer

Artikel 5.1 bepaalt in welke situatie een ouder aanspraak zou kunnen maken op een voorziening jeugdhulpvervoer vanuit de gemeente.
Lid 4 bepaalt dat er gebruik gemaakt kan worden van het jeugdhulpvervoer vanuit de gemeente wanneer een jeugdige jeugdhulp ontvangt. Het maakt hierbij niet uit of deze jeugdhulp bekostigd wordt op basis van Zorg in Natura of op basis van een persoon gebonden budget.

Artikel 5.2 Individueel jeugdhulpvervoer en maatwerk

Artikel 5.2 bepaalt de uitzonderingsgrond voor individueel jeugdhulpvervoer en inzet van begeleiding in het collectieve jeugdhulpvervoer.

Hoofdstuk 6. Persoonsgebonden budget

Artikel 6.1 Toekennen individuele voorziening via PGB

Een persoonsgebonden budget (PGB) is een geldbedrag waarmee een persoon zelf zorg, begeleiding, hulp, hulpmiddelen of voorzieningen in kan kopen. Sinds 2015 wordt het PGB via trekkingsrecht geregeld. Bij trekkingsrechten komt het budget niet meer op de rekening van de budgethouder, maar bij de Sociale Verzekeringsbank (SVB) op de bankrekening te staan. De budgethouder stuurt de rekeningen voor het betalen van zorgverleners naar de SVB en zij controleert vooraf of het om verzekerde zorg gaat.

Artikel 6.2 PGB-vaardigheid

Lid 1 bepaalt dat het Sociaal team deze pgb-vaardigheid toetst op de volgende onderdelen:

a. Kwaliteit van het persoonlijk budgetplan

   Een budgethouder is in staat om de doelstellingen en de resultaten, uit het ondersteuningsplan te kunnen vertalen in een persoonlijk budgetplan. De budgethouder zal voordat het pgb wordt toegekend een persoonlijk budgetplan

moeten overleggen inclusief een daarbij horende zorgovereenkomst. Het invullen van het persoonlijk budgetplan en zorgovereenkomst vereist bepaalde vaardigheden.
Deze vaardigheid brengt de volgende eisen mee die gesteld worden aan een budgethouder of beheerder:

- Kennis van het doel van de Jeugdwet.
- Kennis hebben van beperkingen en stoornissen/de hulpvraag.
- Kennis hebben om de juiste ondersteunende activiteiten in te zetten en hun omvang om de geformuleerde doelstellingen/resultaten te kunnen behalen.
- Kennis hebben van kosten in relatie tot de inzet van activiteiten.
- Zelf het PGB budgetplan hebben opgesteld/ingevuld.
- Kennis over hoe de zorgverlening te organiseren om resultaatafspraken te behalen.
- Beheersen van de Nederlandse taal in woord en geschrift

b. Financieel beheer

Een budgethouders moet in staat zijn een administratie te kunnen voeren. Deze vaardigheid brengt de volgende eisen mee:

- Kunnen ordenen.
- Facturen/declaraties kunnen controleren (passend binnen de zorgovereenkomst), accorderen en insturen.
- Inzicht hebben in het beschikbare en benodigde budget.
- Het budget voor de juiste doeleinden kunnen inzetten.
- Acties kunnen uitzetten bij externen indien iets verandert of niet correct loopt.
- Digitaal vaardig zijn.

c. Zorginhoudelijk beheer

In staat zijn om de doelstellingen in het ondersteuningsplan te volgen en te bewaken.
Deze vaardigheid brengt de volgende eisen mee:

- Inzicht hebben in de activiteiten/ondersteuning die worden geleverd.
- Opzetten van een werkrooster.
- Inzicht hebben hoe deze ondersteuningsactiviteiten bijdragen aan de doelstellingen.
- Acties kunnen uitzetten om bij te sturen dan wel in te grijpen.
- In staat zijn om evaluatiegesprekken te voeren en de effecten te volgen en bij te sturen indien nodig.
- In staat zijn om de juiste hulpverleners te kiezen passend bij de doelstellingen.
- In staat zijn om afspraken te maken met de hulpverlener(s) en zorgovereenkomsten correct te kunnen invullen en afsluiten.
- Aansturing en inwerken van de zorgverlener.

d. Werkgeverschap (3 dagen ondersteuning of meer)

De budgethouder moet in staat zijn de werkgeversverplichtingen voortkomend uit het PGB te kunnen vervullen (indien van toepassing).
Deze vaardigheid brengt de volgende eisen mee:

- Het juiste type zorgovereenkomst kunnen kiezen.
- Het kunnen kiezen voor een arbeidsovereenkomst voor bepaalde dan wel onbepaalde tijd.
- Het kunnen hanteren van wel/geen proeftijd.
- Via het portaal SVB-ziekmeldingen kunnen doen en de gemeente te informeren.
- Doorbetalen van de hulpverlener bij ziekte.
- Overeenkomen van een correct uurtarief conform het wettelijk minimumloon.
- Correct hanteren van de opzegtermijn.

Artikel 6.8 Besteding PGB

Dit artikel bepaalt op welke manier de budgethouder het toegekende PGB mag besteden.

Lid 1 bepaalt dat het PGB alleen kan worden besteed aan de in het budgetplan bepaalde doelen en ondersteuning.

Lid 2 bepaalt dat het PGB alleen mag worden besteed aan zorg die daadwerkelijk wordt geleverd. Wanneer een jeugdhulpaanbieder afspraken heeft over het tijdig afzeggen van een gemaakte afspraak, mag deze wel kosten in rekening brengen indien de afspraak niet wordt nagekomen.

Lid 4 bepaalt dat hulpverleners die niet voldoen aan de criteria voor professionele hulpverlening niet betaald kunnen worden vanuit het budget voor professionele hulpverlening.

Artikel 6.9 PGB voor de inzet van informele hulp

Artikel 8.1.1 derde lid Jeugdwet maakt het mogelijk dat het PGB wordt geleverd door een persoon uit het sociaal netwerk.
Mantelzorgers zijn onmisbaar en leveren vaak meer ondersteuning dan een organisatie kan bieden. Het is belangrijk om te voorkomen dat een PGB niet de binnen het maatschappelijk verkeer als normaal beschouwde (mantel-)zorg verdringt. De hulp van een familielid of iemand uit het sociaal netwerk valt in principe onder de eigen kracht van het gezin. Het is echter wel wenselijk om de mogelijkheid te opperen dat iemand uit het sociaal netwerk de zorg in het kader van het PGB uitvoert, wanneer andere gevallen van zorg in natura of PGB niet goed aansluiten bij de hulpvraag.
Het algemene uitgangspunt is dat met een PGB geen mensen uit het sociaal netwerk worden gefinancierd, tenzij alle andere vormen van zorg in natura of PGB onvoldoende aansluiten bij de ondersteuningsvraag. Situaties waarin het voor de mantelzorger lastig is om werk en zorgtaken te combineren zal samen met de aanvrager en de mantelzorger worden gezocht naar een oplossing. Het is belangrijk dat de mantelzorger naast de zorgtaken ook mogelijkheden heeft om te participeren in de maatschappij.

De wens om vrienden, kennissen, collega's en buren (hulp uit het sociaal netwerk) te willen vergoeden voor hun inzet, is afhankelijk van een aantal factoren:

a. de relatie met de mantelzorger,
b. de omvang van de betaalde en onbetaalde mantelzorg de totale belasting van de mantelzorger,
c. de gebruikelijke hulp/werk,
d. het type hulp,
e. de frequentie van de geboden hulp,
f. de duur van de hulp (tijdelijk of langere periode) en
g. de mate van de verplichting. Ouders hebben een zorgplicht voor hun kinderen. Mantelzorg geleverd door het sociaal netwerk is niet afdwingbaar. De aanvrager moet aangeven welke ondersteuning er wordt geleverd en welk deel van deze ondersteuning uitbetaald moet worden en waarom (motiveringsplicht). De hulp uit het sociaal netwerk mag daarbij op geen enkele wijze druk op aanvrager als budgethouder uitoefenen bij zijn besluitvorming om over te gaan tot de keuze voor een PGB.

Verder worden de volgende uitgangspunten gehanteerd als het gaat om de inzet van een hulp uit het sociaal netwerk:

- Als een hulp uit het netwerk de ondersteuning gaat bieden, moet dat gepaard gaan met een wijziging in de bestaande situatie omdat uit het gesprek blijkt dat vanuit de bestaande situatie de inzet van het sociale netwerk ontoereikend is. Er is dus extra inzet nodig.
- De inzet van het sociaal netwerk is aantoonbaar passender, het belang van de aanvrager staat centraal. Het gaat om argumenten zoals:
    - zorgcontinuïteit: ouder of ander familie/kennis kan zorgen voor permanent toezicht;
    - emotionele binding: ouder of andere familie/kennis heeft een emotionele band, die bijdraagt aan de effectiviteit van de ondersteuning/hulp;
    - veiligheid: hulp of zorg in de eigen leefomgeving door ouder of andere familie/kennis is vertrouwd en veilig en draagt daarmee bij aan de doelen/resultaten van de ondersteuning;
    - praktische reden: ouder of andere familie/kennis kan taken flexibel combineren die anders door meerdere professionals op verschillende tijdstippen/locaties worden uitgevoerd.

Hiertegenover staat dat een hulp buiten het sociaal netwerk in sommige gevallen beter het gestelde doel kan bereiken dan een vertrouwde persoon uit het sociaal netwerk. Van belang is om te beoordelen of professionele distantie/reflectie gewenst is met het oog op het bereiken van doelen (een goede ouder is niet altijd de beste zorgverlener voor een kind, ongeacht de leeftijd).

- De hulp uit het sociaal netwerk moet zich bewust zijn van de consequenties en de verantwoordelijkheden die hij op zich neemt. Vragen die daarbij gesteld moeten worden is, kan de degene die de hulp levert een keer overslaan als hij ziek is of op vakantie gaat? En hoe wordt de hulp dan geleverd?
- Het netwerk wordt niet ingezet in situaties waarin sprake is van (dreigende) overbelasting. In deze situaties kan een PGB worden geweigerd. Het is aan het college om dit te beoordelen. Voor informele hulp c.q. hulp uit het sociaal netwerk geldt een ander - lager - tarief dan voor professionele hulp. Het sociaal netwerk krijgt geen professioneel tarief.

Hoofdstuk 7. Jeugdbescherming, jeugdreclassering en crisis

Artikel 7.1 Jeugdhulp bij jeugdbeschermingsmaatregel en jeugdreclassering

Het artikel gaat over de verplichtingen die de gemeente heeft als er een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering is opgelegd door de rechter. Zowel de kinderbeschermingsmaatregel als de jeugdreclassering worden uitgevoerd door een gecertificeerde instelling. De jeugdbeschermer en jeugdreclassering mogen in het kader van de maatregel, besluiten tot inzet van jeugdhulp. Dat de jeugdbeschermer en de jeugdreclasseerder deze bevoegdheid hebben staat in artikel 3.5 van de Jeugdwet. In het eerste lid wordt verwoord dat de gemeente zorg draagt voor een toereikend aanbod van jeugdhulpvoorzieningen, zodat de uitspraak van de rechter (of een andere instantie) kan worden uitgevoerd.

In dit artikel wordt bedoeld de rechtelijke uitspraak van een maatregel. Onder maatregelen wordt verstaan een (voorlopige) ondertoezichtstelling of een machtiging uithuisplaatsing. De rechter bepaalt niet welke aanvullende jeugdhulp noodzakelijk is of welke organisatie deze jeugdhulp uitvoert. De rechter kan wel een advies formuleren, waarna de gecertificeerde instelling, samen met het sociale team kan bepalen welke organisatie (voorliggend, eerstelijns of specialistisch) dit kan uitvoeren.

Artikel 7.2 Jeugdhulp in spoedeisend geval

Artikel 7.2 maakt het mogelijk om in spoedeisende gevallen af te wijken van procedures om met spoed een passende tijdelijke voorziening te treffen.

Hoofdstuk 9. Toezicht

Artikel 9.1 Onderzoek naar recht- en doelmatigheid individuele voorzieningen in natura en in de vorm van PGB's

Artikel 9.1 bepaalt hoe de gemeente oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik bestrijdt. Zoals in lid 1 en 2 beschreven, kan het college een toezichthouder aanwijzen die belast is met het houden van toezicht op de naleving van rechtmatige uitvoering van de wet. Tot slot geeft lid 3 aan dat het college de besteding van het verstrekte voorzieningen en pgb kan controleren.

Hoofdstuk 10. Overige bepalingen

Artikel 10.2 Overgang 18- naar 18+

Overgang 18- naar 18+ Als de jeugdige na het 18e jaar nog hulp nodig heeft, waarborgt het college de continuïteit van de hulp en de ondersteuning. Dit houdt in dat de overgang naar een andere wet door het college begeleid wordt. Of dat verlengde jeugdhulp tijdig wordt ingezet. Om voor een jeugdige een goede overgang te hebben van de ingezette hulp wordt al voor het 18e jaar gekeken naar wat na het 18e jaar nodig is aan hulp. Het doel hiervan is om overgangsproblemen te voorkomen en om vanaf het 18e jaar de ondersteuningsbehoefte zo klein mogelijk te houden. Als inzet van (extra) hulp kan leiden tot meer zelfredzaamheid vanaf het achttiende jaar heeft dit de voorkeur. Dit vraagt wel extra bewustwording bij jeugdige, ouders en hulpverleners. In het perspectiefplan wordt ook aandacht besteed aan aspecten als huisvesting, inkomen, werk/opleiding en welzijn na het 18e jaar.

Artikel 10.3 Vertrouwenspersoon

De vertrouwenspersoon wordt landelijk geregeld. Gemeenten hebben er gezamenlijk voor gekozen dat de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) dit namens alle gemeenten inkoopt bij Jeugdstem een stichting die op dit moment ook het vertrouwenswerk voor de jeugdzorg uitvoert.

Artikel 10.4 Inspraak en medezeggenschap

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. Opgemerkt wordt dat regeling van de inspraak en medezeggenschap in artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015, op grond van artikel 2.10 van de Jeugdwet van overeenkomstige toepassing wordt verklaard. Dit leidt ertoe dat bij verordening moet worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

Artikel 10.5 Toepassen verordening en stellen nadere regels

Het eerste lid regelt dat bij onduidelijkheden of verschillen in interpretatie van bepalingen uit deze verordening wordt aangesloten bij de Jeugdwet en de daarbij behorende memorie van toelichting. Op deze manier kan worden vastgesteld hoe begrippen en bepalingen moeten worden uitgelegd en wordt een eenduidige toepassing van de verordening bevorderd.

Het tweede lid bepaalt dat het college afspraken maakt met huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen over de voorwaarden waaronder en de wijze waarop verwijzingen naar jeugdhulp plaatsvinden, zoals bedoeld in artikel 3.1, eerste lid. Deze bepaling sluit aan bij artikel 2.7, vierde lid, van de Jeugdwet. De afspraken kunnen

regionaal of landelijk worden ontwikkeld en worden vervolgens, onder regie van de gemeente, lokaal uitgewerkt en toegepast.

Artikel 10.6 Hardheidsclausule

Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van deze verordening. De hardheidsclausule is bedoeld voor uitzonderingssituaties waarin toepassing van de verordening, gelet op de individuele omstandigheden van de jeugdige en/of diens ouders of verzorgers, tot een onredelijke uitkomst leidt. De hardheidsclausule wordt terughoudend toegepast en kan niet worden gebruikt om af te wijken van de Jeugdwet of andere hogere wet- en regelgeving.

Artikel 10.7 Overgangsbepalingen

De bedoeling daarvan is dat deze jeugdigen die recht hebben op een lopende voorziening een overgangsperiode krijgen waarin er voor hen niets verandert en zij zich kunnen instellen op de nieuwe situatie. De overgangsperiode verschilt naar gelang de resterende looptijd van het indicatiebesluit, maar eindigt in elk geval een jaar na inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 10.8 Intrekking oude verordening, inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel regelt de inwerkingtreding en de officiële benaming. De verordening dient voor 1 januari 2027 te zijn vastgesteld door de raad.
In afwijking van het tweede lid treedt artikel 8.1 (Besluit op aanvraag) in werking op een door burgemeester en wethouders nader te bepalen dag. Het werken met beschikkingen wordt in de regio Holland Rijnland verder uitgewerkt alvorens dit lokaal geïmplementeerd kan worden. Dit betekent dat dit artikel pas in de loop van 2027 in werking zal treden.

Aldus besloten in de raadsvergadering van 12 november 2026,

Mevr. M. van Egeraat	Dhr. F. Rijkaart
Griffier	Voorzitter